

TAP

Test aplikace práva

zadaný 3. března 2014

Obsah

Základní popis, příprava, zhodnocení, zkušenosti	str. 1
Popis testu předem zasláný uchazečům	str. 11
Zadání testu	str. 13
Řešení testu	str. 33
Podané námitky a jejich vyhodnocení	str. 47
Úplné statistické údaje o odpovědích uchazečů.....	str. 51

Základní popis, příprava, zhodnocení, zkušenosti

Koncepce a inspirace testu

1. Koncepce TAP je založena na dvou základních požadavcích:
 - (a) *Jednoznačné vyhodnocení*: Při výběru soudců, státních zástupců a čekatelů lze očekávat velký tlak ze strany neúspěšných uchazečů. Navíc, v justičním prostředí budou zvláště zdůrazňovány požadavky rovnosti, správnosti a přezkoumatelnosti. Proto není rozumně možné klást otázky s otevřenými či víceznačnými odpověďmi.
 - (b) *Ověření aplikačních dovedností*. Máme za to, že o kvalitě právníka (soudce, státního zástupce) příliš nevypovídá schopnost reprodukovat obsah právních předpisů. Zásadní je, nakolik je s to analyzovat skutkový případ, aplikovat právní předpis a dospět k určitému výsledku (právnímu posouzení).
2. Je obtížně splnit oba požadavky najednou. Otázky typu „*Promlčecí lhůta je: (1) dva; (2) tři; (3) čtyři roky.*“ snadno splní požadavek (a), zřetelně se však příčí požadavku (b). Naproti tomu, německé klauzury sice vyhovují požadavku (b), avšak porušují požadavek (a).
3. Za vzor, který dobře splňuje oba požadavky, posloužila MBE – *multistate bar examination*, zadávaná desetitisícům osob ročně v USA (zdroj [zde](#); viz www.ncbex.org). Tento vzor však nepřebíráme slepě. Inspirujeme se ne obsahem (ten striktně přizpůsobujeme českému právu), ale stylem: ten spočívá ve skutkovém zadání a volbě právě jedné ze čtyř odpovědí, které jsou založeny na posouzení, jak má být právní případ posouzen a proč (na základě jakého právního pravidla či principu). Narozdíl od MBE je navíc TAP vytvořen s předpokladem, že uchazeči mohou a budou **používat texty právních předpisů**.
4. Jednotný styl testových otázek je patrný ze zadání testu, které naleznete na str. 13 an. tohoto dokumentu. K jednotné podobě otázek přispělo to, že jsme nejprve vybrané otázky z MBE přeložili do českého jazyka a rozeslali jako vzor autorům. Avšak napříště ke sjednocení využijeme TAP zadáný 3. března (viz str. 13 an. tohoto dokumentu). Tedy: MBE byla dobrým výchozím bodem, kvalitním počátečním vzorem, ale jeho další vliv bude dosti omezený. O mnoho podstatnější budou dosavadní zadání TAP, zpětná vazba k nim a prohlubující se zkušenost autorského týmu.

Složení testu

5. TAP z 3. března obsahoval 38 otázek (dobudoucná je třeba počet otázek navýšit, srov. odstavec 40 níže). Složení otázek dle odvětví práva bylo následující:

OPH	6	Správní právo	5
OPP	5	Obchodní korporace	3
TP	10	Insolvence	2
Ústava, Listina, rezortní	6	Směnky	1

6. Toto složení otázek bylo předběžně dohodnuto s MS Praha. Teprve následně vyskytl názor, že počet 5 otázek (tj. 13 % otázek) ze správního práva byl přílišný.
7. JA je připravena vytvořit test v takovém rozložení, které vyhoví zadávající instituci. Žádáme však, aby nevznikl požadavek na zcela disproporční zastoupení jedné z disciplín (např. trestního práva v případě právních čekatelů a státních zástupců, kteří by ovšem měli rozumně ovládat i ostatní právní odvětví) – v takovém případě by totiž bylo nejprve nutno podstatně rozšířit autorský tým pro danou disciplínu.
8. Testovány byly výhradně nové předpisy (NOZ a ne OZ64; ZOK a ne ObchZ). To bylo domluveno s MS Praha a nevzbudilo předem ani následně výhrady. Navíc, význam testování

nových předpisů se bude jen zvyšovat. Proto i v příštích zadáních nové předpisy testovány budou a ty již neplatné nebudou.

Cílová skupina

9. Test sloužil k výběru budoucích *soudců*, resp., přesněji řečeno, osob, které postoupí do druhého kola výběrového řízení, jehož vítěze předseda Městského soudu v Praze slíbil navrhnout ke jmenování soudcem, bude-li mít takovou možnost.
10. Máme za to, že TAP lze stejně dobře využít i při výběru státních zástupců, potenciálně při navýšení trestněprávních otázek.
11. Složitější je otázka v případě právních čekatelů. Máme za to, že i v tomto případě je vhodný způsob popsán v odstavcích 1 až 4 výše. Patrně by ale při výběru čekatelů měly být zadávány spíše jednodušší otázky. Případná zkušenost s testováním kandidátů na čekatele umožní test a složitost jeho otázek pro tyto účely dobře kalibrovat.

Příprava testu

12. Níže shrnujeme tým autorů, který připravoval TAP zadaný 3. března 2014 (v podrobnostech viz též tabulku pod odstavcem 41 níže). Shrnujeme také, budoucí rozšíření týmu autorů, které je potřebné proto, že:
 - (a) příště by mělo být zadáno 50 namísto stávajícího 38 otázek;
 - (b) u každého oboru by složení otázek a jejich autorů mělo být pestré – ověřuje se dovednost v celém právním oboru, nikoli idiosynkracie jediného autora;¹ a
 - (c) každá otázka by měla mít nejen svého autora, ale i oponenta, což dále zvýší zátěž autorského týmu. 565
13. Proto jsme již získali další autory a předpokládáme, že se autorský tým bude i nadále rozšiřovat:

Obor	Autoři TAP zadaného 3. března	Další, nově sjednaní autoři
Občanské právo hmotné	Mgr. Mgr. Jan Petrov , LL.M. (JA)	JUDr. Bohumil Dvořák , LL.M., Ph.D. (OS Praha 9, PF UK) Mgr. Michal Králík , Ph.D. (NS) JUDr. Ing. Josef Šilhán , Ph.D. (PF MU) Mgr. Michal Výtisk (OS Praha 10)
Občanské právo procesní	Mgr. Jan Rýznar (OS Ostrava) JUDr. Renáta Šínová , Ph.D. (PF UPOL)	JUDr. Jaromír Jirsa (MS Praha) JUDr. Milan Tripes (KS České Bud.)
Trestní právo	JUDr. Jiří Říha , Ph.D. (MS Praha) JUDr. Filip Ščerba , Ph.D. (PF UPOL)	Mgr. Petr Franc (OS Kutná Hora) Mgr. Pavel Pukovec (NSZ) JUDr. Jan Sladký (KSZ Brno) JUDr. Libor Vávra (MS Praha)
Ústavní právo, Základní práva a svobody Resortní předpisy	Mgr. Petr Jäger , Ph.D. (MSp, PF MU) Mgr. Marian Kokeš (NSS) Doc. JUDr. Vojtěch Šimíček , Ph.D. (NSS, PF MU)	JUDr. David Kosař , Ph.D. LL.M. (PF MU, ÚS)
Správní právo	Mgr. Marian Kokeš (NSS) JUDr. Kateřina Šimáčková , Ph.D. (ÚS, PF MU) Doc. JUDr. Vojtěch Šimíček , Ph.D. (NSS, PF MU)	JUDr. Pavel Molek , Ph.D., LL.M. (PF MU, ÚS) JUDr. Jan M. Passer , LL.M., Ph.D. (NSS)

¹ Bylo například nevhodné, aby jeden autor připravil všech 6 otázek z občanského práva hmotného. To jsme si uvědomovali i předem, ale před 3. březnem se nám nepodařilo získat otázky od dalších autorů v dostatečné kvalitě. Tento nedostatek je do budoucna vyloučen.

Obchodní korporace	JUDr. Petr Hampel (KS Ostrava)	Mgr. Tomáš Mottl (MS Praha)
Insolvence	Mgr. Rostislav Krhut (KS Ostrava)	nyní netřeba
Směnky	JUDr. Zdeněk Kovařík (VS Praha)	nyní netřeba

14. Justiční akademie odhadla, že příprava jedné kvalitní otázky zabere mírně pod jednu hodinu. Tomu odpovídá nastavená úplata 450,- Kč za otázku (částka zahrnuje též povinnost písemně vypracovat odpovědi na námítky účastníků). Máme za to, že náklady na přípravu testu okolo 18 tis. Kč (při 38 otázkách) resp. 27,5 tis. Kč (při 50 otázkách a zvýšení úplaty o 100,- Kč za oponenturu) jsou v relaci k soudcovskému platu více než důvodné a efektivně vynaložené.

Časování testu (počet minut na otázku)

15. Bylo zadáno 38 otázek, uchazeči měli na test 114 minut, tedy **3 minuty na jednu otázku**, přičemž se mohli zcela volně rozhodovat, jakou část z celkových 114 minut věnují které otázce.

16. Při *multistate bar exam* (viz bod 3. výše) je na jednu otázku alokováno 1,8 minuty. Avšak při *MBE* se nepracuje s textem zákona, zatímco při našem testování ano. Proto nelze z uvedené 1,8 minuty vůbec vycházet.

17. Většina uchazečů si stěžovala na malou časovou dotaci na otázku. Je pochopitelné, považují-li slabší uchazeči časovou dotaci za nedostatečnou: test má být vytvořen tak, aby silnější uchazeči byli pod jistým časovým tlakem a řada z těch slabších nestihla vypracovat všechny otázky. To odpovídá časování zahraničních testů i požadavku Městského soudu v Praze (soudci okresního či obvodního napadá okolo 50 spisů měsíčně, a proto musí rychle vyřizovat, číst, psát i vyhledávat v právních předpisech).

18. Avšak nedostatek času vytýkali i někteří uchazeči, kteří skončili mezi prvními: poslední otázky údajně v podstatě tipovali. (Naproti tomu, jiný uchazeč v horní desítce dokončil test 10 minut před odevzdáním). Protože:

- (a) je zapotřebí, aby nejlepší uchazeči v příštím zadání testu dosahovaly vyššího počtu správných odpovědí (viz odstavec 39 níže);
- (b) by při příštím testu mělo být zadáno více otázek než nyní (tj. 50 otázek namísto 38), což vyvolá vyšší únavu; a
- (c) je vhodné při různých zadáních experimentovat s různými časovými dotacemi a následně vybrat tu, která se osvědčila nejlépe;

přislíbili jsme, že při příštím zadání testu vyhradíme na 1 otázku v průměru 3,5 minuty.

Průběh přede dnem testu

19. *Informační list*. Uchazeči dostali informační list s podrobnými údaji k testu jako přílohu k dokumentu, jímž bylo dne 27. 1. 2014 vyhlášeno výběrové řízení. Tento informační list naleznete na str. 11 tohoto dokumentu a obsahuje mj. informace o relevantních právních předpisech, o možnosti používat holé texty zákona i o časování testu. K informačnímu listu byla též připojena jedna vzorová otázka. Uchazeči uvedli, že byla příliš jednoduchá a nedala jim dobrou představu o obtížnosti testu. Tento problém však již není aktuální, neboť při budoucím zadání lze jako vzor využít celý TAP zadáný 3. března 2014, sestávající z 38 otázek.

20. *Potvrzení účasti*. Justiční akademie následně obdržela od Městského soudu v Praze podrobný seznam se všemi přihlášenými a jejich kontaktními údaji. Justiční akademie uchazeče oslovila hromadným e-mailem, v němž potvrdila termín a čas a požádala je o potvrzení účasti (vhodno šetřit anonymitu účastníků tím, že hromadné e-maily se jim rozesílají ve skryté ko-

pii, tj. jako *undisclosed recipients*). Následně Justiční akademie ty uchazeče, kteří svou účast nepotvrdili e-mailem, kontaktovala telefonicky.

Průběh v den testu

21. *Odpovědní listiny.* V den testu se uchazeči dostavili bezpečně před požadovaným časem 9:10. Nikdo nepřišel pozdě. Každému účastníkovi jsme rozdali odpovědní listinu (jedna strana A4 s 38 políčky pro zapsání odpovědi A, B, C, anebo D), oproti předložení občanského průkazu, podpisu do prezenční listiny i na samotnou odpovědní listinu a vyplnění jména, příjmení a data narození tamtéž (dobudoucna lze uvažovat o předtištění těchto údajů, nejedná se však o zásadní otázku).
22. *Rozsazení uchazečů.* S odpovědní listinou uchazeči směřovali do velkého sálu na Hybernské a do tamější červené učebny. Zde se uchazeči rozsadili tak, že mezi dvěma uchazeči bylo vždy jedno volné místo; na lavici jen psací potřeby, vše ostatní mimo dosah rukou. Tato opatření byla dána tím, že se zadávala jediná varianta testu (příprava více variant by zbytečně násobila náklady a navíc bez pretestace nelze zajistit jejich srovnatelnou obtížnost). Při rozsazení ob jedno místo 85 uchazečů právě zaplnilo kapacitu jmenovaných učeben v Hybernské. Možnost využít velký sál Na Míčánkách je vyloučena proto, že se v něm nachází jen židle, ne však stoly či lavice, na kterých by uchazeči mohli test psát a zejména si rozložit texty zákonů i zadání testu.
23. *Psaní testu.* Následně jsme uchazečům rozdali zadání na stoly čelem dolů. (Jak zadání tak vyhodnocení byly předem vytištěny ředitelem JA a vloženy do zapečetěných obálek, které byly otevřeny teprve bezprostředně před testem a před uchazeči.) Přitom jsme ještě jednou kontrolovali občanské průkazy a jména a příjmení na odpovědním listu.
24. Test jsme zahájili ve velkém sále v 9:20 a v červené učebně v 9:25 (to proto, aby hlavní dohlížitel stihl mezi oběma sály přebíhat a v obou sdělovat totéž). Prodleva mezi časem 9:10 (před kterým byly rozdány všechny hodnotící listy) a časem 9:20 a zvláště 9:25 byla uchazeči hodnocena negativně (zbytečné prodlužování jejich nervozity). Příště ji zkrátíme o 5 minut.
25. *Dozor a korektnost.* Ve velkém sále dozorovali tři pracovníci JA, v „červené učebně“ dva pracovníci JA. Nezaznamenali jsme žádný pokus o opisování ani nahlížení do nepovolených pomůcek. Výjimku představoval jeden uchazeč vyloučený proto, že publikace, kterou užíval během testu, obsahovala (v rozporu s předem známými pravidly) ve dle samotného textu zákona též důvodovou zprávou a krátký komentář. Předpokládáme, že se jednalo spíše o nedopatření než o zlý úmysl.
26. Žádný z uchazečů nepotřeboval navštívit toaletu. Pro tuto eventualitu (která bude pravděpodobnější proto, že nynější test trval $3 \times 38 = 114$ minut, zatímco příští test by měl trvat 175 minut, tj. téměř 3 hodiny) vhodno rozmyslet pravidla tak, aby se předešlo např. používání elektronických zařízení na toaletě.
27. Uchazečům jsme hlásili, kdy je čas v polovině, ve třech čtvrtinách a kdy zbývá 10 minut, 2 minuty a 1 minuta do konce.
28. *Odevzdávání testu.* Uchazeči měli po dopsání testu zůstat sedět, dokud test od každého z nich nevybereme. Jednotliví uchazeči však začali odcházet ve velkém sálu dříve; nebylo tak reálně možné uhlídat, zda test odevzdali všichni; naštěstí se tak stalo. Příště nutno zvolit takové opatření, které vyloučí riziko, že některý z uchazečů test neodevzdá a obviní JA z jeho ztráty. Nabízí se například řešení, že by pracovníci JA měli při konci testu předtištěný jmenný seznam (rozdělený podle toho, ve které místnosti uchazeč test píše) a uchazeči by mohli test odevzdat jen oproti podpisu do tohoto seznamu (o tom by předem byli informováni, např. v informačním listu, srov. odstavec 19 výše).

Vyhodnocení testu

29. Uchazeči obdrželi již při odchodu z testovací místnosti řešení textu, kde se podrobně u každé otázky zdůvodňuje, která odpověď je správná a proč jsou zbývající odpovědi nesprávné (řešení TAP z 3. března 2014 naleznete na str. 33 an. tohoto dokumentu).
30. Na vyhodnocení testu se trvale podíleli 3 pracovníci Justiční akademie: jeden na uchazečově odpovědní listině červenou tužkou zvýrazňoval, zda je odpověď správná, anebo ne; druhý předčítal, jak pisatel odpověděl (A/B/C/D); třetí zaznamenával odpověď do předpřipravené tabulky v Excelu (řádky: jméno uchazeče; sloupec: číslo otázky). Dobrou kontrolu představovalo, zda pracovníku, který pracoval s odpovědní listinou vyšel stejný součet správných odpovědí, jako tomu, kdo zadával údaje do tabulky v Excelu (která na základě zadaných odpovědí A/B/C/D pro jednotlivé otázky automaticky vyhodnotila počet těch správných).
31. Při vyhodnocení 85 testů jsme neudělali ani jednu chybu. Vyhodnocení uvedené v předchozím odstavci trvalo přibližně 4 hodiny. To nepředstavuje nadměrnou zátěž, lze však do budoucna uvažovat o standardizovaných odpovědních listech, z nichž by po nascanování uměl zapsanou/zaškrtnutou odpověď automaticky vyčíst počítačový program.
32. Následně jsme každému uchazeči zaslali e-mail, v jehož těle jsme uvedli počet bodů a jeho pořadí. K e-mailu jsme přiložili jednak nascanovaný odpovědní list daného uchazeče a dále úplné úplné statistické údaje (srov. str. 51 an. tohoto dokumentu, je zde úplně uvedeno, jak každý ostatní uchazeč odpověděl na každou otázku), ovšem po vymazání jmen ostatních uchazečů. Toto scanování a individuální rozesílání e-mailů trvalo další dvě hodiny. (Připravili jsme v Excelu makro, které z úplné tabulky znázorněné na str. 51 an. vytvoří pro každého uchazeče jeho soubor, v němž jsou smazána všechna jména, vyjma jeho vlastního. Do budoucna lze uvažovat o automatickém rozesílání pošty – mail merge)
33. Máme za to, že je nevhodné (případně bez souhlasu daného předem protizákonně), aby uchazeči obdrželi jména a výsledky ostatních pisatelů. Tuto anonymitu většina uchazečů ocenila; jeden uchazeč se naopak zajímal o jména ostatních a nebyla mu sdělena.
34. Uchazeči obdrželi předběžné vyhodnocení **v ten samý den** (3. března 2014), kdy test psali.

Námitkové řízení

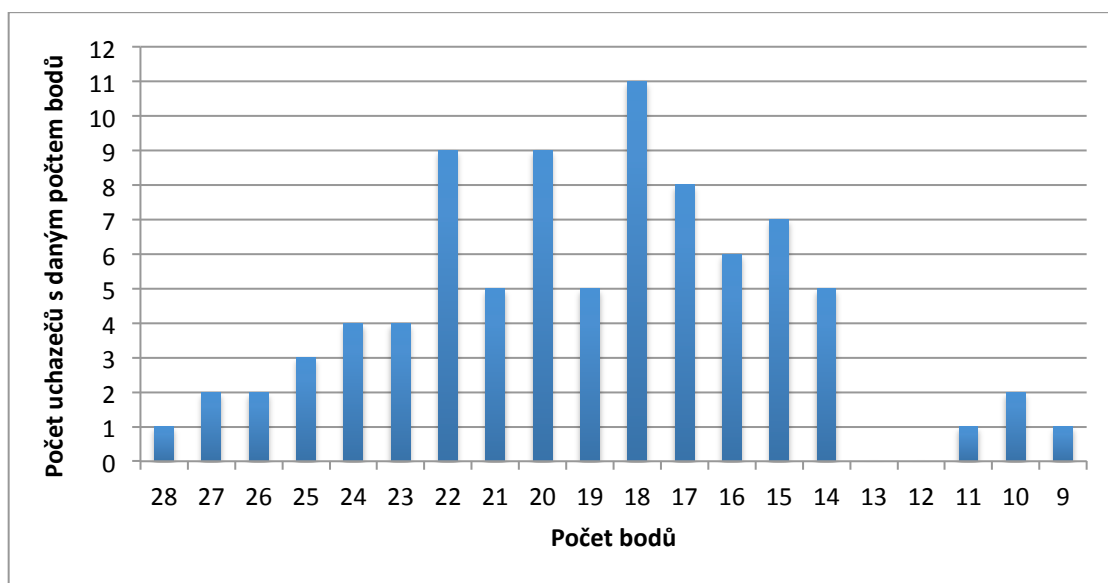
35. Uchazečům bylo po dopsání testu sděleno, že mohou proti jednotlivým odpovědím (tomu, které odpovědi jsou správné dle řešení rozdáváného při odchodu z testovací místnosti) podávat zdůvodněná námitky do dalšího dne (4. března 2014) 12:00. Námitky podali dva uchazeči. Vypořádání veškerých námitek (které bylo e-mailem rozesláno všem uchazečům) naleznete na str. 47 an. níže. Na základě tří z těchto námitek jsme stornovali dvě otázky, upravili pořadí a jako finální jsme je poslali (spolu s aktualizovanými statistickými údaji, srov. odstavec 32 výše, při vypuštění jména ostatních) každému uchazeči 4. března 2014 večer.
36. Uvedené námitkové řízení příště vylepšíme následujícími způsoby:
 - (a) každá otázka bude nejen autora, ale i oponenta, což omezí počet případných nesprávností;
 - (b) pravidla pro podávání námitek sdělíme již v předstihu v informačním listu (srov. odstavec 19 výše a str. 11 an. tohoto dokumentu dále), který příště v tomto ohledu doplníme; a
 - (c) účastníci dostanou jen jediný, finální výsledek testu po zohlednění námitek. Opustíme tedy postup, kdy uchazeči obdrželi první vyhodnocení dne 3. března 2014 (viz odstavec 32 výše) a finální vyhodnocení dne 4. března 2014 (viz odstavec 35 výše, přičemž jsme nezdůraznili dostatečně, že námitky a jejich vyhodnocení mohou mít vliv na celkové pořadí). Je stále dosti dobré, dostanou-li uchazeči od JA zprávu do

následujícího dne a tím zamezíme pocitu „ztráty nabytých bodů“ (srov. psychologické výzkumy dle kterých je nelibost způsobená ztrátou v určité výši větší než libost způsobená ziskem v téže výši).

Počty bodů dosažené uchazeči

37. K testu se přihlásilo celkem 94 osob; z nich se nedostavilo s předchozí omluvou 7 osob a bez omluvy se nedostavily 2 osoby. Celkem tedy psalo test 87 uchazečů. Dva testy jsme však nehodnotili: jeden uchazeč své odpovědi zatrhával jen v zadání (neuvedl je na hodnotícím listu); druhý uchazeč používal (patrně nikoli ve zlém vůli) text zákona s důvodovou zprávou a komentářem. Celkem jsme tak vyhodnotili **testy 85 uchazečů**.
38. Z uvedených 85 uchazečů dosáhlo v průměru **19,06** správné odpovědi. Medián pak činil **18,5**. Distribuci počtu dosažených bodů uvádíme níže:

28 bodů	1 uchazeč	19 bodů	5 uchazečů
27 bodů	2 uchazeči	18 bodů	11 uchazečů
26 bodů	2 uchazeči	17 bodů	8 uchazečů
25 bodů	3 uchazeči	16 bodů	6 uchazečů
24 bodů	4 uchazeči	15 bodů	7 uchazečů
23 bodů	4 uchazeči	14 bodů	5 uchazečů
22 bodů	9 uchazečů	11 bodů	1 uchazeč
21 bodů	5 uchazečů	10 bodů	2 uchazeči
20 bodů	9 uchazečů	9 bodů	1 uchazeč

39. Z uvedeného je patrný jistý nedostatek prvního zadání testu. Pole uchazečů je jen málo roztažené (mezi uchazeči nejsou dostatečné rozdíly). *Městský soud uvažoval o tom, pozvat do druhého, tj. ústního, kola 16 nejlepších uchazečů, tj. ty, kdo dosáhli nejhůře 23 bodů, přičemž právě 23 bodů dosáhli 4 uchazeči; anebo pozvat 25 uchazečů, tj. ty, kdo dosáhli nejhůře 22 bodů, přičemž právě na 22 bodů dosáhlo dokonce 9 uchazečů.* Přitom by:
- na postupové hranici měl mít shodný počet bodů jen malý počet uchazečů. To proto, aby soud mohl s jemným rozlišením určit, kolik osob pozve do druhého kola. *V uvedeném příkladě k tomu, aby Městský soud zachoval spravedlnost, musel do ústního kola pozvat 16 nebo 25 uchazečů, nic mezi tím.*
 - bylo pocitově vhodné, aby jen méně osob dělil od postupu do ústního kola „jediný bod“.

40. Uvedenému problému, který vyplynul z dat, **bude Justiční akademie úspěšně čelit**, a to následovně:

- (a) *Roztažení bodového pole.* Počet bodů nejlepšího uchazeče je příliš nízký. Z 37 otázek (otázek bylo zadáno 38, ale jedna z nich byla stornována) dosáhl jen 28 správných odpovědí, což představuje úspěšnost jen 76 %. Přitom by se úspěšnost nejlepšího uchazeče měla blížit spíše 100 %. Proto při příštím zadání budou otázky mírně jednodušší, uchazeči budou mít 3,5 minuty na otázku (namísto nynější časové dotace 3 minuty, srov. odstavec 15 an. výše) a bude jim známa (z volně dostupného TAP z 3. března 2014) složitost testu, což povede k lepší přípravě (kvalitních) uchazečů. *Pozn.: K náročnosti otázek naleznete podrobnější rozbor pod body 41. an. dole.*
- (b) *Zvýšení počtu otázek.* Při prvním zadání testu jsme použili 38 otázek. Vzhledem k rozšiřování autorského kolektivu otázek je realistické, aby příště bylo zadáno 50 otázek.

Náročnost otázek

41. Níže shrnujeme úspěšnost kandidátů při zodpovídání jednotlivých otázek (iniciály značí autora otázky, u trestněprávních otázek ho = hmotné právo, obecná část; hz = hmotné právo zvláštní část; p = procesní právo).²

1.	OPH 1	JP	49 %	20.	TP 9 p	FŠ	40 %
2.	OPH 2	JP	65 %	21.	TP 10 hz	JŘ	56 %
3.	OPH 3	JP	31 %	22.	ÚST 1	VŠ	68 %
4.	OPH 4	JP	47 %	23.	ÚST 2	PJ	56 %
5.	OPH 5	JP	84 % ³	24.	LIS 1	VŠ	60 %
6.	OPH 6	JP	38 %	25.	LIS 2	MK	56 %
7.	OPP 1	RŠ	25 %	26.	LIS 3	PJ	55 %
8.	OPP 2	RŠ	46 %	27.	RES 1	PJ	68 %
9.	OPP 3	RŠ	45 %	28.	SPR 1	KŠ	53 %
10.	OPP 4	JR	58 %	29.	SPR 2	MK	34 %
11.	OPP 5	JR	94 %	30.	SPR 3	MK	71 %
12.	TP 1 ho	FŠ	45 %	31.	SPR 4	MK	84 %
13.	TP 2 hz	JŘ	54 %	32.	SPR 5	MK	33 %
14.	TP 3 ho	JŘ	64 %	33.	KOR 1	PH	25 %
15.	TP 4 p	FŠ	24 %	34.	KOR 2	PH	storno
16.	TP 5 p	FŠ	44 %	35.	KOR 3	PH	44 %
17.	TP 6 hz	FŠ	31 %	36.	INS 1	RK	29 %
18.	TP 7 hz	JŘ	69 %	37.	INS 2	RK	64 %
19.	TP 8 p	JŘ	66 %	38.	SMĚ 1	ZK	33 %

42. Nevhodné jsou otázky, u kterých se úspěšnost odpovědí blíží 25 % (protože je správná právě jedna ze čtyř odpovědí, přibližně téhož výsledku by se dosáhlo pouhým losováním) nebo 100%. Každá otázka musí mít rozlišovací potenciál – pro účely posouzení, kteří uchazeči jsou kvalitnější než jiní, a mají tak postoupit do dalšího kola, je bezcenná otázka, na kterou správně odpoví všichni, anebo nikdo.

² OPH = občanské právo hmotné. OPP = občanské právo procesní. TP = trestní právo. ÚST = Ústavní právo (organizace právního řádu a stutu). LIS = Listina (základní práva a svobody). RES = resortní předpisy (zákon o soudech a soudcích, kárná odpovědnost). SPR = správní právo. KOR = obchodní korporace. INS = insolvenční právo. SME = směnky a šeky.

³ Vysoká úspěšnost u této otázky dána tím, že na základě námítky byla uznána jako správná též další odpověď vedle původně zamýšlené (tj. za správnou bylo nutno uznat dvě ze čtyř nabízených odpovědí).

43. Také by bylo vhodné, aby se pro každý obor vyskytovaly různě obtížné otázky, např. od těch na které odpoví správně cca. 35 % uchazečů až po ty, na které odpoví správně 80 % uchazečů.
44. Níže uvádíme složitost otázek agregovanou po jednotlivých oborech a autorech (před závorkou průměr, v závorce směrodatná odchylka):

OPH⁴	JP	46 % (13)	ÚST/LIS/RES	VŠ	64 % (06)
				PJ	60 % (07)
OPP	RŠ	39 % (12)		MK	56 %
	JR	76 % (25)		celkem	60 % (6)
	celkem	54 % (25)			
			SPR	KŠ	53 %
TP	FŠ	37 % (09)		MK	56 % (26)
	JŘ	62 % (06)		celkem	55 % (23)
	celkem	49 % (15)			
			KOR⁵	PH	34 % (13)
			INS	RK	46 % (25)
			SMĚ	ZK	33 %
celý test: 51 % (17)					

45. Máme za to, že by se obtížnost budoucího testu měla snížit tak, aby se uchazeči blížili 60 % správných odpovědí (k důvodům srov. odstavec 39 výše). Protože lze předpokládat, že se na budoucí test uchazeči lépe připraví a také se projeví zvýšení časové dotace (3,5 minuty na otázku namísto stávajících 3 minut), vhodno cílit na přípravu otázek jen mírně jednodušších.
46. Níže shrnujeme složitost k TAP ze 3. března a doporučení ke tvorbě toho následujícího.

OPH	Zařadit více jednoduchých otázek
OPP	Některé otázky příliš složité.
TP	Některé otázky příliš složité, zařadit navíc několik málo jednoduchých otázek
ÚST/LIS/RES	V zásadě správné nastavení, jen zvýšit rozptyl
SPR	Správné nastavení
KOR	Otázky příliš složité
INS	Otázky již nyní voleny dosti základní, ze vzorku 2 otázek nelze činit větší závěry
SMĚ	Možná příliš složitá otázka ale ze vzorku 1 otázky nelze činit pevnější závěry

47. Uvedené nepředstavuje kritiku autorů. Je též věcí zadavatele, jak otázky sestaví. Není na závalu, kombinuje-li test jednodušší otázky od jednoho a náročnější otázky od jiného autora.
48. Do budoucna by bylo vhodné zavést určitý systém řízení složitosti otázek. Nabízí se nechat autory předem odhadnout, jak náročná jejich otázka je (kolik % uchazečů ji správně zodpoví), sestavovat test s ohledem na tento údaj a následně autorům poskytnout zpětnou vazbu, jak je jejich odhad přesný. Tím se posílí dovednosti odhadnout obtížnost určité otázky a se-

⁴ Bez započtení otázky č. 5.

⁵ Otázka č. 34 nehodnocena.

stavit test při vhodném rozložení obtížnosti zařazených otázek. Správnou obtížnost jednotlivých otázek a jejich rozptyl lze kalibrovat teprve na základě zkušeností s více zadáními testu.

Otázky k trestnímu právu

49. Autoři otázek k trestnímu právu v některých případech vytváří navrhované odpovědi (A/B/C/D) tak, že odkazují na konkrétní ustanovení. *Příklad: (A) Odvolací soud napadený rozsudek zruší a vrátí věc k novému projednání a rozhodnutí soudu prvního stupně podle § 259 odst. 1 tr. řádu.* Pro účely TAP však je vhodnější na konkrétní ustanovení neodkazovat, neboť součástí testu aplikačních dovedností je i to, že uchazeč umí rychle nalézt relevantní ustanovení. V případě zvláštní části trestního zákoníku (o jaký trestný čin se jedná) je ještě vhodnější tázat se ve stylu otázky č. 18 (srov. str. 22 níže) než výslovně odkazovat na v úvahu připadající trestné činy.

Závěr

50. TAP zadáný 3. března 2014 představoval první dobrý krok. Převážnou spokojenost s ním vyjádřili členové vedení Městského soudu v Praze i samotní uchazeči. Je však potřeba otevřeně si přiznat nedostatky (výše jsme se pokusili tak poctivě učinit) a při každém novém zadání usilovat o zlepšení. Věříme, že je vhodné, aby testy pro justici připravoval jeden tým osob (viz odstavec 13), který tak rychle bude nabývat zkušenosti a dovednosti pro tvorbu kvalitních testů.

Příloha č. 2 – Popis testu

- Základní popis** Test, vycházející z osvědčeného zahraničního vzoru, ověřuje schopnost **aplikovat** právní předpisy na zadané skutkové situace. Test dodává a organizuje **Justiční akademie**. Na přípravě zadávaných úloh se podílelo **12 autorů** (Hampel, Jäger, Kokeš, Kovařík, Krhut, Petrov, Rýznar, Říha, Šimáčková, Šimíček, Ščerba, Šínová).
- Testová úloha** U každé úlohy je na Vás vybrat právě 1 ze 4 nabízených odpovědí. Vzorovou úlohu naleznete na následující straně (Příloha č. 3).
- Datum a místo testu** Test proběhne v **pondělí 3. března 2014**, na adrese **Hybernská 18**, Praha 1. K prezenci se dostavte nejpozději v **9:10**. Pozdě příchodí nebudou vpuštěni. Další údaje, či případné změny, Vám zašleme e-mailem v dostatečném předstihu.
- Průkaz totožnosti** Při zahájení i odevzdání testu se musíte prokázat **úředním průkazem totožnosti s fotografií** (občanský průkaz, cestovní pas).
- Seznam předpisů** Testové úlohy jsou zaměřeny na aplikaci níže uvedených předpisů. Předpokládá se též znalost zásad práva ES/EU a zásad Evropské úmluvy o lidských právech. Je-li k řešení třeba použít jiný než uvedený předpis, zadání jej cituje.

89/2012 Sb. (ObčZ);
99/1963 Sb. (OSŘ); 292/2013 Sb. (ZZŘS);
40/2009 Sb. (TZ); 141/1961 Sb. (TŘ);
Ústava; Listina; 6/2002 Sb. (ZSS); 7/2002 Sb.;
150/2002 Sb. (SŘS); 500/2004 Sb. (SŘ); 131/2002 Sb.;
106/1999 Sb. (InfZ); orientačně 85/1996 Sb. (AdvZ); orientačně 183/2006 Sb. (StavZ); orientačně 549/1991 Sb.;
90/2012 Sb. (ZOK); 182/2006 Sb. (InsZ); 191/1950 Sb. (ZSS)

- Znění zákonů** U zkoušky můžete používat **tištěná znění zákonů**, výhradně bez poznámek, komentářů nebo jiných textů. Samotná zvýraznění či zatržení se připouští. Předpokládá se, že si přinesete všechny uvedené předpisy. Můžete mít i jiné (není to na prospěch ani újmu).
- Žádné jiné pomůcky** Jediné přípustné pomůcky jsou psací potřeby a tištěná znění zákonů splňující, co uvedeno v předchozím odstavci.
- Počet úloh** Zadáno bude **38 otázek**, při jejich následujícím rozdělení:

OPH	6	Správní právo	5
OPP	5	Obchodní korporace	3
TP	10	Insolvence	2
Ústava, Listina, rezortní	6	Směnky	1

- Trvání testu** Na 1 otázku budete mít **3 minuty** (tolik, abyste akorát mohli vše stihnout, ale pod časovým tlakem). Bude zcela na Vaší úvaze, jak celkový čas 114 minut rozdělíte mezi jednotlivé otázky.

[Prázdná strana]

Zadání testu

3. březen 2014

38 otázek

OPH	6	Správní právo	5
OPP	5	Obchodní korporace	3
TP	10	Insolvence	2
Ústava, Listina, rezortní	6	Směnky	1

114 minut

Na každou otázku je správná právě 1 odpověď

[01. OPH] Pan Jiří Václavík podal proti panu Petru Dlouhému dne 1.6.2014 žalobu na zaplacení 10.000,- Kč. Jako důkaz žalobce předložil listinu, na které je uvedeno „*Já, Petr Dlouhý, zaplatím panu Jiřímu Václavíkovi částku 10.000,- Kč do 1.5.2014*“ a která je panem Petrem Dlouhým též podepsána. V řízení se neprokázalo nic dalšího. Petr Dlouhý tvrdí, že částka 10.000,- Kč měla představovat úhradu kupní ceny, že však pro neodstranitelné vady předmětu koupě od smlouvy kupní smlouvy řádně odstoupil; Jiří Václavík toto tvrzení v plném rozsahu popírá. Jak soud o žalobě rozhodne?

- (A) Žalobu zamítne, neboť na listině není uvedeno datum, kdy byla podepsána, resp. se na ní neuvádí bližší údaje o výstavci, zejména datum narození a trvalé bydliště.
- (B) Žalobu zamítne, avšak z jiného důvodu než uvedeného pod bodem (A).
- (C) Žalobě vyhoví, je-li splněna aspoň jedna z následujících podmínek: (1) listina je opatřena tzv. redempční doložkou; (2) listina je podepsána též panem Jiřím Václavíkem.
- (D) Žalobě vyhoví, avšak z jiného důvodu než uvedeného pod bodem (C).

[02. OPH] Pan Adam Nezbedný byl 1. 10. 2014 odsouzen pro trestný čin vraždy, kterou provedl za úplatu, s potěchou a zvlášť trýznivým způsobem, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 15 let. Následně mu otec napsal a okopíroval si pohlednici se sakristií přilehlého kláštera mimo jiné obsahující text „*Nemilý Adame, pro tu vraždu s Tebou již nikdy nechci nic mít a zakazuji, abys po mně cokoli dostal.*“ Jiří Nezbedný zemřel dne 15. 10. 2020, zanechav po sobě z blízkých i vzdálených příbuzných jen syna Adama, v pozůstalosti osobní automobil, dluhy ve výši 200 tis. Kč a vlastnoručně psanou a podepsanou závěť „*Já, Jiří Nezbedný, zůstavuji veškerý svůj majetek Naděždě Milé, nar. 20. 5. 1990, která bude mým jediným dědicem. V Sokolově dne 15. 9. 2020*“. Nikdo se nevzdal dědictví. Jaká z následujících odpovědí je nejsprávnější?

- (A) Pan Adam Nezbedný má dědictvé právo k $\frac{1}{4}$ pozůstalosti.

- (B) Nabude-li Adam Nezbedný (část) dědictví, není věřitelům Jiřího Nezbedného nic dlužen, pokud jim oznámil předlužení nejpozději do prvního jednání a dluhy převyšují obecnou hodnotu osobního automobilu.
- (C) Prokáží-li se o osobě Adama Nezbedného ještě určité další skutečnosti, které nejsou v rozporu s těmi uvedenými v zadání, má dědictvé právo k $\frac{1}{2}$ pozůstalosti.
- (D) Nelze vyloučit, že odpovědi (A), (B) i (C) jsou nepravdivé.

[03. OPH] Pan Jiří Hladovec podal vůči panu Petru Malovanému žalobu na vydání určitého obrazu. V řízení se prokázalo, že pan Jiří Hladovec se před 6 lety (tj. v roce 2015) stal vlastníkem obrazu, neboť jej tehdy řádně koupil od jeho autora, aniž by se prokázala jakákoli skutečnost vedoucí k zániku či zpochybnění jeho vlastnictví. Dále se v řízení prokázalo, že pan Petr Malovaný je nepřetržitým držitelem obrazu po dobu delší než 4 a kratší než 5 let. Jinak se v řízení neprokázalo nic dalšího. Jaká je nejsprávnější odpověď?

- (A) Soud by žalobě vyhověl, pokud by se navíc prokázalo, že se Petr Malovaný obrazu zmocnil svémocně.
- (B) Soud žalobě vyhoví, i pokud se neprokáže skutečnost uvedená pod bodem (A).
- (C) Soud žalobu zamítne, protože se uplatní ustanovení o nabytí od neoprávněného.
- (D) Soud žalobě zamítne, neboť se na straně žalovaného neprokázal nepoctivý úmysl.

[04. OPH] Vladimír Velkomožný byl 10. 12. 2013 vlastníkem stavebního pozemku p. č. 110 a na ní ležící stavby č. p. 220. Pozemek p.č. 110 i stavba č.p. 220 byly zapsány do katastru nemovitostí. Dále na pozemku p.č. 110 spočíval dřevník s betonovými základy a antukový tenisový kurt; ty do katastru nemovitosti zapsány nebyly a žádná třetí osoba k nim neměla k 10. 12. 2013 věcné právo. Dne 15. 12. 2013 Vladimír Velko-

možný prodal tenisový kurt Amelii Brzobohaté a dne 15. 1. 2014 prodal dřevník panu JUDr. PhDr. Alexandru Modravému DrSc. Dne 20. 2. 2014 uzavřel Vladimír Velkomožný kupní smlouvu k pozemku p.č. 110 s Ing. Jiřím Kurtou, který měl na jejím základě nabýt vlastnictví, ovšem bez tenisového kurtu. Dne 21. 5. 2015 pak Ing. Jiří Kurta daroval pozemek p. č. 110 panu Petru Podanému a dne 13. 9. 2015 pan Petr Podaný pozemek p. č. 110 prodal panu Davidu Konečnému.

Jednání o každé z uvedených smluv trvalo v řádu dnů. Nabyvatelé vždy vlastnický stav řádně prověřili, a přesto nezjistili žádnou nesrovnalost. Každá z uvedených smluv byla do katastru nemovitostí podána v týž den, kdy byla uzavřena. Katastr nemovitostí každý převod zapsal, vždy nejpozději do jednoho měsíce a o každém převodu řádně vyrozuměl veškeré relevantní osoby.

Dle ObčZ 1964 platilo: § 118 (1) *Předmětem občanskoprávních vztahů jsou věci, a pokud to jejich povaha připouští, práva nebo jiné majetkové hodnoty. (2) Předmětem občanskoprávních vztahů mohou být též byty nebo nebytové prostory. § 119 (1) Věci jsou movité nebo nemovité. (2) Nemovitostmi jsou pozemky a stavby spojené se zemí pevným základem. § 120 (1) Součástí věci je vše, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila. (2) Stavba není součástí pozemku. § 121 (1) Příslušenstvím věci jsou věci, které náležejí vlastníku věci hlavní a jsou jí určeny k tomu, aby byly s hlavní věcí trvale užívány. (2) Příslušenstvím bytu jsou vedlejší místnosti a prostory určené k tomu, aby byly s bytem užívány. (3) Příslušenstvím pohledávky jsou úroky, úroky z prodlení, poplatek z prodlení a náklady spojené s jejím uplatněním.*

Které z následujících tvrzení je nejpravděpodobněji správné?:

- (A) I pokud je smlouva mezi Vladimírem Velkomožným a Ing. Jiřím Kurtou neplatná, David Konečný se přesto stal vlastníkem pozemku p.č. 110.
- (B) Ke dni 1. 4. 2014 byla Amelie Brzobohatá vlastnící tenisového kurtu.

- (C) Ke konci roku 2014 byl JUDr. PhDr. Alexandr Modravý, DrSc. vlastníkem dřevníku.
- (D) I pokud je smlouva mezi Vladimírem Velkomožným a Ing. Jiřím Kurtou neplatná, Petr Podaný přesto byl ke konci roku 2014 vlastníkem pozemku p.č. 110.

[05. OPH] Dne 1.1.2015 proběhl sňatek Adély Novákové, roz. Arndtlové, která v tu dobu byla v 8 měsíci těhotenství, a Petra Nováka. Dne 1. 2. 2015 se Adéle Novákové narodil Hugo. Dne 1. 3. 2015 Petr Novák popřel své otcovství Huga, a to na základě skutečnosti, že s Adélou Novákovou (Arndtlovou) souložil v rozhodném období René Kaufman. Hugo Novák ve věku 16,5 roku uzavřel manželství s 30-letou Hanou Novákovou, roz. Baslovou, a rok na to se jim narodila dcera Kamila, která byla později svěřena do pěstounské péče. Tři roky na to byl Hugo Novák osvojen Petrem Kamenickým, novým manželem své matky. Které z následujících tvrzení rozumně vyplývá ze zadání a ObčZ?

- (A) Petr Novák se nepovažuje za otce Huga Nováka.
- (B) Pokud Petr Novák je k tomuto okamžiku ještě naživu, může Hugo Novák ve lhůtě 6 týdnů poté, kdy nabyl plné svéprávnosti, popřít otcovství Petra Nováka.
- (C) Pokud Hana Nováková (Baslovou) uzavřela, bezprostředně před tím než Hugo Novák dovršil věk 18 let, manželství s Jiřím Adamcem, aniž se dříve rozvedla s Hugem Novákem, může soud i bez návrhu prohlásit manželství mezi Hanou Novákovou (Baslovou) a Jiřím Adamcem za neplatné.
- (D) I pokud Petr Novák zemřel, Hugo Novákovi bylo 15 let, k osvojení Hugo Nováka Petrem Kamenickým se nepřihlíží.

[06. OPH] Pan Ivo Perný a Kamila Jiřná uzavřeli tam uvedeného data následující smlouvu:

Kupní smlouva

Čl. I.

Prodávající: Ivo Perný, nar. 5. 5. 1990, trvalým bydlištěm Řetězová 15, Praha 1

Kupující: Kamila Jiřná, nar. 10. 2. 1980, trvalým bydlištěm Peroutková 3, Praha 5

Čl. II.

Prodávající převádí a kupující nabývá vlastnické právo k zahradní multifunkční fréze ATEGO SPIRIT XW17, vyr. č. 18178 (dále jen „Předmět“). Prodávající se zavazuje dodat Předmět kupujícímu na adresu Pejevové 14, Praha 4 nejpozději do 10. 4. 2014. Poruší-li Prodávající tuto povinnost, zaplatí kupujícímu smluvní pokutu ve výši 100,- Kč za každý den prodlení a dále náhradu škody, které kupujícímu porušením této povinnosti vznikla nad rámec smluvní pokuty.

Čl. III.

Kupující se zavazuje za Předmět zaplatit úplatu ve výši 100 tis. Kč a to do 12. 8. 2014, ne však dříve než jeden měsíc po doručení Předmětu dle čl. II. této smlouvy.

V Praze dne 1. 2. 2014

[podpis]

Zapůjčitel

[podpis]

Vydlužitel

Tři dny po podpisu této smlouvy prodávající požádal telefonicky kupujícího, zda může Předmět dodat teprve 15. 4. 2014, a kupující souhlasil. Prodávající však Předmět dodal teprve 20. 4. 2014.

Dle zadání je pravdivá odpověď:

- (A) Ze zadání není patrné, že by Kupujícímu vzniklo právo na úrok z prodlení se zaplacením smluvní pokuty, ačkoli takový úrok z prodlení může vzniknout, pokud jej strany nesjednaly.
- (B) I pokud kupující prokáže, že pro pozdní dodání Předmětu mu vznikla škoda (ušlý zisk z předem nasmlouvané zakázky, kterou pro nedodání

Předmětu nemohl realizovat), má dle § 2048 an. právo nanejvýše na smluvní pokutu.

- (C) V den 15. 4. 2014 se kupující stal vlastníkem Předmětu.
- (D) Prodávající je povinen zaplatit kupujícímu na smluvní pokutě 1.000,- Kč.

[07. OPP] Matka Arnošta Novotného, nar. 5. 10. 1995, Jana Novotná, bytem Koželužská 34, Prostějov, podala dne 4. 2. 2013 u Okresního soudu v Prostějově návrh na změnu rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích, kterým byl Arnošt svěřen do péče matky a otci Josefu Novotnému, bytem nám. Přemysla Otakara II. 6, České Budějovice, byla uložena povinnost přispívat na jeho výživu částkou 5 000 Kč měsíčně, vždy do 15 dne v měsíci předem, a to k rukám matky. Ve svém návrhu matka navrhovala zvýšení výživného na částku 7 000 Kč měsíčně, počínaje lednem 2012. Okresní soud věc projednal a návrhu matky vyhověl. Rozsudek byl vyhlášen při jednání, které se konalo dne 18. 10. 2013. V rozsudku byla plně v souladu se stavem věci v řízení a s právní úpravou hmotněprávní otci uložena povinnost na výživu přispívat částkou 7 000 Kč, počínaje lednem 2012, a dále úhrada dlužného výživného za období leden 2012 až říjen 2013. Josef Novotný, kterému bylo písemné vyhotovení rozhodnutí doručeno 10. 11. 2013, se s jeho obsahem nemohl ztotožnit, proto podal dne 12. 11. 2013 odvolání a výživné v listopadu 2013 zaplatil opět ve výši 2 000 Kč. Jana Novotná podala dne 30. 11. 2013 u soudního exekutora JUDr. Martina Burdy se sídlem v Prostějově exekuční návrh, který exekutor shledal jako úplný a požádal o pověření exekuce. Následně vydal exekuční příkaz srážkami ze mzdy povinného Josefa Novotného.

- (A) Soud i exekutor postupovali správně a nedopustili se žádného procesního pochybení.
- (B) Soud nepostupoval správně, protože nebyl pro řízení místně příslušný, a z tohoto důvodu i exekutor nepostupoval správně, protože ve věci rozhodl místně nepřislušný soud, pro řízení

nebyla proto naplněna procesní podmínka a jedná se o rozhodnutí stížené zmatečností, které nelze v exekuci vykonat.

- (C) Nelze shledat procesní pochybení v postupu soudu, ale správně nepostupoval exekutor. Nebyl oprávněn žádat o pověření exekucí, neboť rozhodnutí se nestalo vykonatelným.
- (D) Soud nepostupoval správně, protože nebyl místně příslušný, konečné rozhodnutí ve věci však z tohoto důvodu není stíženo žádnou vadou. Exekutor však nepostupoval správně, neboť exekuční návrh nepodala osoba k tomu oprávněná.

[08. OPP] Pan Antonín, manžel paní Cecílie, poté, co již delší dobu sledoval, jak jeho manželka psychicky a často i fyzicky týrá svou matku Elišku, podal návrh na nařízení předběžného opatření, kterým soud jeho manželce zakázal bydlet v jejich společném obydlí. Soud jeho návrhu vyhověl a bez nařízení jednání vydal předběžné opatření. Dům, ve kterém Antonín s Cecílií a její matkou bydleli, byl ve výlučném vlastnictví paní Cecílie. Po dvaceti dnech trvání předběžného opatření podal Antonín návrh na jeho prodloužení na jeden rok. Soud jeho návrh zamítl bez nařízení jednání s odůvodněním, že Antonín nepodal žalobu ve věci samé. Uveďte, které z následujících tvrzení k případu je pravdivé.

- (A) Soud nepostupoval správně, pokud předběžné opatření nařídil na návrh Antonína, jedinou oprávněnou osobou k podání návrhu na jeho nařízení je Eliška.
- (B) Soud nepostupoval správně, pokud návrh na prodloužení předběžného opatření zamítl s odůvodněním, že je třeba podat návrh ve věci samé, u tohoto předběžného opatření není podání návrhu ve věci samé třeba.
- (C) Soud postupoval správně ve všech svých krocích, nesprávně postupoval Antonín, který podal návrh na prodloužení na jeden rok, toto předběžné opatření je možné prodloužit maxi-

málně na šest měsíců od jeho vykonatelnosti.

- (D) Soud nepostupoval správně, v daném případě není možné předběžné opatření nařídít, Cecílie je výlučným vlastníkem domu, ze kterého byla vykázána, takový zásah do vlastnického práva je nepřípustný.

[09. OPP] V řízení o žalobě manželů A a B proti panu C, ve kterém soud postupoval bez jakýchkoli procesních nedostatků, bylo nařízeno druhé jednání ve věci. Předmětem řízení bylo uložení povinnosti vyklidit bytovou jednotku panu C, který po uplynutí sjednané doby nájmu dle jejich tvrzení bytovou jednotku pana A a paní B nevyklidil, a dále uložení povinnosti uhradit částky odpovídající bezdůvodnému obohacení za užívání bytové jednotky po skončení nájmu. Poté, co se nepodařilo věc vyřešit kvalifikovanou výzvou žalovanému k vyjádření a ani při prvním jednání ve věci, soud nařídil ve věci jednání druhé. V jeho průběhu pan C uvedl, že bytovou jednotku nevyklidil, protože mu pan A a paní B stále dluží peníze z důvodu vyúčtování záloh na plnění spojená s užíváním bytové jednotky. K tomu pan C navrhl důkaz výsledkem svědkyně paní D, bývalé nájemnice stejné bytové jednotky, která měla vypovídat o tom, že jí rovněž manželé A a B nevrátili zaplacené zálohy dle vyúčtování. Paní D je dlouhodobou známou pana C a od počátku s ním spor sleduje. Současně navrhl pan C také důkaz výpisem z účtu, dle něž uhradil v měsíci následujícím po prvním jednání ve věci, v němž probíhalo první jednání ve věci, celou dlužnou částku. Zhodnoťte, který z následujících postupů by měl soud následovat:

- (A) Soud nepřihlédne k žádnému z tvrzení žalovaného z důvodu, že řízení je již zkoncentrováno. Koncentrace nastala ke konci prvního jednání ve věci.
- (B) Soud přihlédne ke všem tvrzením žalovaného a provede jím navržené důkazy. Koncentrace se neuplatní.
- (C) Soud přihlédne k tvrzením žalovaného jen za podmínky, že ve věci neproběhla příprava jednání dle § 114c občán-

ského soudního řádu. V takovém případě není řízení ještě zkoncentrováno.

- (D) Soud nepřihlédne k tvrzení žalovaného ve věci uhrazení záloh na plnění spojená s užíváním bytu, jakož i k návrhu provedení důkazu výsledkem svědkyně D. Soud naproti tomu přihlédne k tvrzení o uhrazení dlužné částky po prvním jednání ve věci.

[10. OPP] Žalobce podal žalobu na zvýšení výživného, které bylo jeho otci jako žalovanému naposledy stanoveno rozsudkem vyhlášeným soudcem JUDr. Josefem Novákem v roce 2010. V souladu s rozvrhem práce příslušného soudu byla výše uvedená žaloba přidělena k vyřízení opět soudci JUDr. Josefu Novákovi. Žalobce se o této skutečnosti dozvěděl z usnesení k odstranění vad žaloby, které mu zaslal soudce JUDr. Josef Novák. Žalobce svým následným podáním vady žaloby odstranil a v rámci prvního jednání, které bylo poté ve věci nařízeno, vznesl námitku podjatosti tohoto soudce s odůvodněním, že mu nevěří, neboť tento soudce v roce 2010 nevyhověl zcela jeho předchozí žalobě na stanovení výživného a neprovedl v řízení předcházejícím vydání tohoto rozsudku veškeré jím navržené důkazy. Která z následujících odpovědí je správná:

- (A) Soudce o námitce podjatosti nijak nerozhodne a ve věci vyhlásí rozsudek v rámci jednání, u něhož žalobce vznesl námitku podjatosti.
- (B) Námitka podjatosti vznesená žalobcem z důvodu nedůvěry v rozhodování soudce, který v předchozím řízení nerozhodl zcela v jeho prospěch a neprovedl veškeré jím navržené důkazy, je důvodná.
- (C) Soudce oznámí předsedovi soudu, že je vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci, jelikož již rozhodoval o podobné věci mezi týmiž účastníky (v předchozím řízení o stanovení výživného).
- (D) Námitka podjatosti byla žalobcem vznesena opožděně.

[11. OPP] Věřitel poskytl dvěma dlužníkům půjčku ve výši 1.100.000,- Kč, kterou se mu dlužníci zavázali vrátit společně a nerozdílně do 31.3.2013 spolu se smluvním úrokem ve výši 100.000,- Kč. Vzhledem k tomu, že dlužníci půjčku věřiteli do 31.3.2013 nevrátili, uplatnil věřitel dne 1.5.2013 svůj nárok na zaplacení částky 1.200.000,- Kč (jako půjčené jistiny ve výši 1.100.000,- Kč a smluveného úroku ve výši 100.000,- Kč) u okresního soudu návrhem na vydání platebního rozkazu. V tomto návrhu však neoznačil osoby svých dlužníků, vůči nimž se zaplacení dluhu domáhá. Která z následujících možností je správná:

- (A) Soudce bez výzvy žalobce k odstranění vad odmítne návrh na vydání platebního rozkazu, neboť tento návrh neobsahuje označení žalovaných, kvůli čemuž není možno pokračovat v řízení.
- (B) Soudce vyzve žalobce k doplnění návrhu na vydání platebního rozkazu o označení žalovaných a po jeho doplnění o tyto skutečnosti nařídí ve věci jednání, jelikož platební rozkaz nelze vydat, neboť žalobce uplatnil nárok na peněžité plnění převyšující 1.000.000,- Kč.
- (C) Soudce vyzve žalobce k doplnění návrhu na vydání platebního rozkazu o označení žalovaných a po jeho doplnění o tyto skutečnosti vydá platební rozkaz, který si osobně převezmou oba žalovaní. Jeden z žalovaných si proti tomuto platebnímu rozkazu podá včas odpor, čímž je platební rozkaz zrušen vůči oběma žalovaným.
- (D) Soudce vyzve žalobce k doplnění návrhu na vydání platebního rozkazu o označení žalovaných a po jeho doplnění o tyto skutečnosti vydá platební rozkaz, který si jeden z žalovaných osobně převezme dne 1.5.2013. Při doručování druhému z žalovaných učiní pošta pokus o doručení platebního rozkazu v pátek dne 3.5.2013 a tento žalovaný si na poště v následujících deseti dnech platební rozkaz nepřevzme. Ani jeden z žalovaných si proti platebnímu roz-

kazu nepodá odpor a platební rozkaz nabude právní moci dne 29.5.2013.

[12. TP] Obviněný Albert bez předchozího varování na ulici v Děčíně zaútočil na poškozeného Milana a několika ranami pěstí do obličeje mu způsobil podlitiny, tržné rány a zlomeninu nosní chrupavky. Toto zranění si vyžádalo ošetření v nemocnici a celkovou dobu léčení 13 dnů. V trestním řízení vedeném proti Albertovi bylo znaleckým dokazováním s jistotou prokázáno, že Albert trpí paranoidní schizofrenií těžšího stupně, Milana napadl v přesvědčení, že jej Milan sleduje, v době činu měl zcela vymizelou schopnost rozpoznat protiprávnost svého činu a významně oslabenou schopnost své jednání ovládat. Dále bylo prokázáno, že za současného stavu reálně hrozí, že Albert bude podobné útoky opakovat. Jaké druhy sankcí může soud Albertovi uložit?

- (A) Soud může Albertovi uložit trest odnětí svobody, ochranné léčení nebo zabezpečovací detenci.
- (B) Soud může Albertovi uložit ochranné léčení nebo zabezpečovací detenci.
- (C) Soud může Albertovi uložit ochranné léčení.
- (D) Soud nemůže Albertovi uložit žádnou trestněprávní sankci.

[13. TP] Martin společně s Adamem a dalšími kamarády oslavoval složení zkoušek v restauraci Na Hradbách na Vyšehradě. Adam od mládí trpí epilepsií, bere na ni léky, které podle pokynů lékaře, jež ale nedbá, nesmí kombinovat s alkoholem. Adam po požití alkoholu je vztahovačný s paranoidními projevy, agresivní a vyhrožuje jiným smrtí za použití nože, případně se sebepoškozuje, na což si ale s ohledem na tzv. okénka nepamatuje. Při pití alkoholu převážně s kamarády nepředpokládá, že by se opil tak, že by něco vyvedl. Nyní po požití alkoholických nápojů, k jejichž požívání měl podstatně sníženou schopnost ovládací s ohledem na vybudovanou závislost na alkoholu středně těžkého stupně, se nacházel na pomezí středního a těžkého stupně opilosti (měl v krvi 2,5 promile al-

koholu), pro niž v kombinaci s předchozím užitím léků na epilepsii a s epilepsií samotnou byly jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací vymizelé. V tomto stavu před restaurací uchopil před dalšími nejméně třemi lidmi kamaráda Bedřicha zezadu levou rukou za rameno a pravou rukou přiložil velký nůž k jeho krku. Při tom křičel, že všechny podřeže, takže v přítomných i s ohledem na dřívější opilecké agresivní chování vzbudil strach z možného užití nože a stupňování násilí.

Proto k Adamovi přiskočil Martin, který mu zkroutil pravou ruku, aby mu vypáčil nůž, který pak hodil z hradeb dolů. Adam s ohledem na vymizelé schopnosti ovládací i rozpoznávací chtěl za nožem skočit z hradeb o výšce asi 13 metrů, ale Martinovi se podařilo po Adamovi skočit, srazit na zem a zadržet jej až do příjezdu hlídky Policie ČR, která Adama odvezla k ošetření a následné hospitalizaci v Protialkoholní léčebně v Praze 8, Bohnicích. Při pádu na zem utrpěl Adam zlomeninu kosti člunkové na levém zápěstí, jejíž léčení si vyžádalo sádrovou fixaci po dobu 8 týdnů, což Adamovi zcela znemožňovalo vykonávat zaměstnání, záliby a ztěžovalo jeho osobní hygienu.

Čeho se dopustil Adam?

- (A) Nedopustil se žádného trestného činu, neboť se nacházel ve stavu nepřičetnosti podle § 26 tr. zákoníku, tedy není za svůj čin odpovědný.
- (B) Dopustil se přečinu opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž kvazideliktem byl jednak přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, jednak přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.
- (C) Jde o tzv. actio libera in causa culposa a Adam se dopustil jednak přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, jednak přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.
- (D) Jde o případ tzv. actio libera in causa dolosa a Adam se dopustil jednak přečinu nebezpečného vyhrožování podle

§ 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, jednak přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

[14. TP] Martin byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 18 měsíců za řízení vozidla v opilosti, zároveň mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu. Soud zjistil, že v průběhu zkušební doby se Martin dopustil zcela shodného jednání, tedy znovu řídil v opilosti motorové vozidlo, navíc ještě porušil uložený trest zákazu činnosti, za což byl již také pravomocně odsouzen. Jak bude soud, který odsoudil Martina k (prvnímu) podmíněnému trestu odnětí svobody, postupovat a do kdy musí rozhodnout?

- (A) Napíše Martinovi ihned poté výzvu, aby žil řádným životem a nepáchal další trestnou činnost, jinak nebude reagovat, protože Martin byl již za své jednání odsouzen a potrestán a nikdo nesmí být trestán dvakrát ve stejné věci.
- (B) Vyzve probačního úředníka, aby na Martina dohlížel a podával o jeho dalším životě zprávy soudu, a to po celý zbytek zkušební doby.
- (C) Nejpozději do konce zkušební doby musí sám předseda senátu rozhodnout, že se původní podmíněný trest odnětí svobody mění na nepodmíněný trest odnětí svobody, protože se Martin jako odsouzený neosvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody.
- (D) Soud musí ihned poté, co uvedenou informaci zjistil, nejpozději však do 1 roku od konce zkušební doby podmíněného trestu odnětí svobody, nařít veřejné zasedání a v něm rozhodnout podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku.

[15. TP] Obviněný Radim potřeboval nutně získat peníze, a tak si vytipoval movitě vyhlížející starší dámu, poškozenou Agátu, a vloupal se do její prvorepublikové vilky. Agátu však zastihl doma, a tak jí nejprve přivázal k židli, když však křičela, vložil jí

do úst roubík a odnesl jí svázanou do sklepa. Poté, co Radim vynosil z domu do svého vozu veškeré cennosti, co v domě našel, místo činu opustil s tím, že Agátu ještě téhož odpoledne najde její dcera, která, jak vysledoval, nosí každý den v pravidelném čase Agátě jídlo. Když však dcera skutečně toho odpoledne za matkou dorazila, našla ji ve sklepě udušenou a přivolaná lékařská služba konstatovala smrt udušením. Soudce vzal v přípravném řízení obviněného Radima na návrh státního zástupce do vazby, protože existovala konkrétní důvodná obava, že vzhledem k jeho investičním záměrům a nutnosti vysokého kapitálu, bude trestnou činnost opakovat. Krátce po vzetí do vazby Radim požádal, aby soudce přijal peněžitou záruku nahrazující vazbu a aby jej z vazby propustil na svobodu. Soudce při rozhodování o nabídce peněžité záruky rozhodl, že tato je přípustná a vzhledem k tomu, že obhájce Radima ihned kauci v požadované výši složil na pokladně soudu, rozhodl soudce, s odkazem na složení peněžité záruky, za účasti státního zástupce i obviněného, že se Radim propouští z vazby na svobodu. Proti tomuto rozhodnutí podal státní zástupce ve lhůtě 3 dnů od jeho oznámení, stížnost. Je stížnost státního zástupce důvodná? Bude obviněný Radim propuštěn z vazby dříve, než příslušný orgán o stížnosti rozhodne?

- (A) Stížnost státního zástupce je důvodná. Radim bude z vazby propuštěn dříve, než bude o stížnosti státního zástupce rozhodnuto.
- (B) Stížnost státního zástupce je důvodná. Radim však před rozhodnutím o stížnosti z vazby propuštěn nebude.
- (C) Stížnost státního zástupce není důvodná. Radim bude z vazby propuštěn neprodleně, není třeba čekat na rozhodnutí o stížnosti.
- (D) Stížnost státního zástupce není důvodná. Aby však mohl být Radim z vazby propuštěn, je třeba vyčkat rozhodnutí o stížnosti.

[16. TP] Obviněná Božena byla stíhána pro pokračující trestný čin zpronevěry dle ustanovení § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr.

zák., kterého se měla dopustit tím, že jako vedoucí pokladní v supermarketu po dobu šesti let manipulovala s cenami prodaného zboží tak, že si bez povšimnutí účetních i majitele postupně z pokladen odebrala pro vlastní potřebu celkovou částku 1.896.300,- Kč. U hlavního líčení bylo zjištěno, že obdobným způsobem odebírala z pokladen peníze ještě o další dva roky déle, za provozu předchozího pokladního systému. Celkem si za tuto dobu pro vlastní potřebu ponechala částku 72.000,- Kč. Zaměstnána byla Božena v supermarketu celkem po dobu osmi let a to až do doby, než vyšla najevo její trestná činnost, pro kterou bylo ihned po skončení pracovního poměru zahájeno trestní stíhání? Jak bude soud postupovat?

- (A) Soud musí věc vrátit státnímu zástupci k došetření, protože výsledky hlavního líčení ukazují, že se obžalovaná dopustila ještě dalšího skutku.
- (B) Soud obžalovaného uzná rozsudkem vinným ze zpronevěry částky 1.896.300,- Kč a zároveň zastaví trestní stíhání pro zpronevěru 72.000,- Kč.
- (C) Soud rozhodne o zpronevěře částky 1.896.300,- Kč a oznámí policejnímu orgánu nebo státnímu zástupci zjištěné skutečnosti nasvědčující tomu, že obviněná spáchala další trestný čin. Požádá-li o to státní zástupce vzhledem k potřebě společného projednání všech skutků, vrátí mu soud věc k došetření.
- (D) Soud rozsudkem uzná obžalovaného vinným ze zpronevěry celé zjištěné částky, tj. 1.968.300,- Kč.

[17. TP] Obviněný Dušan veden snahou získat peněžní prostředky pro uhrazení svých dluhů ze spotřebitelských úvěrů se v době mezi 10. únorem 2013 a 15. dubnem 2013 vloupal do celkem čtrnácti automobilů odstavených na parkovištích na různých místech Karlových Varů a odcizil z nich rádia, kabelky a další věci v celkové hodnotě 32.150,- Kč. Trestní stíhání pro toto jednání bylo zahájeno 19. dubna 2013, soud prvního stupně uznal Dušana vinným rozsudkem, který byl vyhlášen 23. červen-

ce 2013 a právní moci nabyt 30. srpna 2013 (žádná ze stran se proti rozsudku neodvolala). Tímto rozsudkem byl Dušanovi uložen trest odnětí svobody na jeden rok, s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce 18 měsíců. Následně bylo zjištěno, že obviněný Dušan se v období mezi 1. květnem 2013 a 14. červencem 2013 vloupal do dalších dvanácti automobilů, opět vždy na některém z parkovišť v Karlových Varech a stále s cílem získat prostředky pro úhradu svých dluhů. Těmito jednáními odcizil věci v celkové hodnotě 26.580,- Kč. Trestní stíhání pro toto jednání bylo zahájeno 18. září 2013, soud prvního stupně spolehlivě prokázal Dušanovu vinu. Jak má tento soud v dané situaci rozhodnout?

- (A) Soud uzná Dušana vinným ze spáchání pokračujícího přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zák. spáchaného dvanácti dílčími útoky v době mezi 1. květnem a 14. červencem 2013 a uloží Dušanovi úhrnný trest.
- (B) Soud uzná Dušana vinným ze spáchání pokračujícího přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zák. spáchaného dvanácti dílčími útoky v době mezi 1. květnem a 14. červencem 2013, zruší výrok o trestu (jakož i na něj navazující výroky) z rozsudku vyhlášeného 23. července 2013 a uloží Dušanovi souhrnný trest.
- (C) Soud zruší výrok o vině a výrok o trestu (jakož i další výroky na ně navazující) z rozsudku vyhlášeného 23. července, při vázanosti skutkovými zjištěními z tohoto zrušeného rozsudku uzná Dušana vinným ze spáchání pokračujícího přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zák. spáchaného celkem dvaceti šesti dílčími útoky v době mezi 10. únorem a 14. červencem 2013 a uloží Dušanovi společný trest za pokračování v trestném činu.
- (D) Soud uzná Dušana vinným ze spáchání pokračujícího přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zák. spáchaného dvanácti dílčími útoky v době mezi 1. květnem a 14. červencem 2013 a uloží mu trest, bez toho, že by

jakkoli zasahoval do rozsudku vyhlášeného 23. července 2013.

[18. TP] Když jednou Martin hledal konkrétní písničku, narazil na složku se soubory, kterou měl na svém počítači umístěnou uživatel zvaný „Franz“ a ve které bylo větší množství fotografií a videí zobrazující soulože a jiné způsoby pohlavního ukájení s dívkami ve věku okolo 10 let (celkem se jednalo o data o objemu 2 GB). Martin si tyto soubory stáhl na přenosný Flash disk, který si uložil do psacího stolu, aby si vše mohl ještě později prohlédnout. Jak byste posoudili takové další jednání Martina?

- (A) Martin se nedopustil trestného činu.
- (B) Jde o přečin neoznámení trestného činu.
- (C) Jde o jiný trestný čin než uvedený pod písmenem (B) nebo (D).
- (D) Jde o přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie.

[19. TP] Martin se k hlavnímu líčení, ač řádně a včas předvolán, nedostavil, byly splněny i další podmínky pro konání hlavního líčení v nepřítomnosti obžalovaného podle § 202 odst. 2 tr. řádu, proto soud podle § 205 odst. 2 tr. řádu rozhodl, že hlavní líčení bude za užití § 202 odst. 2, 3 tr. řádu konáno v nepřítomnosti obžalovaného. Soud poté chtěl místo výslechu svědka X.Y. přečíst protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení, přičemž nešlo o neodkladný nebo neopakovatelný úkon. Státní zástupce s tímto postupem souhlasil, avšak Ivo, jako obhájce obžalovaného, nikoli a žádal, aby byl svědek slyšen v hlavním líčení. Jak bude soud postupovat?

- (A) Protokol přečte.
- (B) Protokol nepřečte a hlavní líčení odročí za účelem předvolání svědka k hlavnímu líčení, protože o to požádal otec obviněného Ivo.
- (C) Protokol nepřečte a hlavní líčení odročí za účelem předvolání svědka k hlavnímu líčení, protože o to požádal obhájce obviněného Ivo.
- (D) Protokol provede jako listinný důkaz.

[20. TP] Obviněný Radim byl Okresním soudem v Přerově odsouzen za přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že po předchozí hádce fyzicky napadl svoji matku Annu a otce Ladislava a oběma způsobil zranění vykazující znaky ublížení na zdraví podle § 122 odst. 1 tr. zák. V přípravném řízení dal souhlas k trestnímu stíhání svého syna pouze otec Ladislav. Státní zástupce ihned po vyhlášení odsuzujícího rozsudku podal proti tomuto odvolání, a to pro nesprávnost výroku o trestu. Několik dní po té, co byly spisy v dané věci předloženy Krajskému soudu v Brně, vzal otec obviněného svůj souhlas s trestním stíháním syna zpět. Jak odvolací soud rozhodne?

- (A) Odvolací soud napadený rozsudek zruší a vrátí věc k novému projednání a rozhodnutí soudu prvního stupně podle § 259 odst. 1 tr. řádu.
- (B) Odvolací soud napadený rozsudek zruší a v rozsahu zrušení trestní stíhání zastaví podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu.
- (C) Odvolací soud rozhodne o zastavení trestního stíhání, aniž by napadený rozsudek zrušil podle § 257 odst. 2 tr. řádu.
- (D) Odvolací soud odvolání zamítne z důvodu nepřípustnosti trestního stíhání.

[21. TP] Bedřich a Cyril, oba starší 15 a mladší 18 let, přišli za dospělým Adamem, který provozoval zastavárnu, a nabídli mu, že mu za sníženou cenu prodají několik navigací z vozidel Škoda Octavia, které vykradou. Adam s jejich návrhem souhlasil a slíbil jim, že pět navigací od nich koupí za 10.000,- Kč. Když Bedřich s Cyrilem navigace v celkové hodnotě nejméně 150.000,- Kč přinesli, Adam je odmítl od nich koupit, protože byly v důsledku neodborného vyjmutí z vozů poškrábané a byly by pro něj těžko prodejné. Bude Adam trestně odpovědný?

- (A) Ne, nedopustil se žádného trestného činu.

- (B) Ano, dopustil se pomoci k trestnému činu (provinění).
- (C) Ano, dopustil se nepřímého pachatelství.
- (D) Ne, trestnost jeho činu zanikla.

[22. ÚST] Jako samosoudce okresního soudu rozhodujete v řízení o žalobě podané Karlem Dvořákem, poživitelem invalidního důchodu. Obsahem žaloby je požadavek přiznání vyšší minimální mzdy a je argumentováno zejména tím, že nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o vyšší příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, je ve vztahu k poživatelům invalidního důchodu diskriminační, když jim zaručuje pouze 48,10 Kč za hodinu nebo 8 000 Kč za měsíc, zatímco základní sazba minimální mzdy činí 50,60 Kč za hodinu nebo 8 500 Kč za měsíc. Po prostudování spisu dospějete k názoru, že žalobce má pravdu a předmětná právní úprava je skutečně nedůvodně diskriminační a tím i protiústavní. Jak budete postupovat?

- (A) Přerušíte řízení a podáte Ústavnímu soudu návrh na zrušení té části nařízení vlády č. 567/2006 Sb., která upravuje nižší minimální mzdu poživatelům invalidního důchodu. V řízení budete pokračovat poté, co Ústavní soud o návrhu rozhodne, a budete se řídit jeho právním názorem.
- (B) Přerušíte řízení a podáte Ústavnímu soudu návrh na zrušení celého nařízení vlády č. 567/2006 Sb. Jde totiž o koncepční otázku a je věcí normotvůrce, aby přijal zcela novou úpravu, která již nebude protiústavní. V řízení budete pokračovat buď poté, co Ústavní soud návrh zamítne; anebo v případě, kdy Ústavní soud návrhu vyhoví a nařízení vlády zruší, po nabytí účinnosti nové úpravy.
- (C) Protože máte za to, že ustanovení nařízení vlády, které stanoví pro poživatele invalidního důchodu nižší sazbu minimální mzdy, je protiústavní, nebudete ho vůbec aplikovat a podané

žalobě vyhovíte s tím, že žalobci přiznáte minimální mzdu v její základní sazbě.

- (D) Přerušíte řízení a vyzvete vládu k novelizaci vládního nařízení tak, aby již nadále nebylo protiústavní.

[23. ÚST] Senátor Parlamentu ČR se v průběhu výkonu svého mandátu rozhodl kandidovat ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR na prvním místě kandidátní listiny registrované politické strany. Hlasování proběhlo v pátek od 14 do 22 hodin a v sobotu od 8 do 14 hodin. Do okamžiku uzavření volebních místností se však senátor svého senátorského mandátu nevzdal. V daném volebním kraji připadly na senátorovu politickou stranu dva mandáty, preferenční hlasy neovlivnily pořadí zvolených ani náhradníků. Věc byla předložena na podkladě volební stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu s návrhem na vyslovení neplatnosti volby kandidáta. Jak byste situaci ústavněprávně hodnotili?

- (A) V případě zvolení poslancem dosavadní mandát senátora zanikne vydáním (resp. převzetím) osvědčení o zvolení poslancem.
- (B) V případě zvolení poslancem dosavadní mandát senátora zanikne automaticky zvolením, tj. druhým dnem voleb.
- (C) Má-li mu platně vzniknout poslanecký mandát, senátor se musí dosavadního mandátu vzdát nejpozději do okamžiku registrace volebních listin.
- (D) Má-li mu platně vzniknout poslanecký mandát, senátor se musí dosavadního mandátu vzdát nejpozději do okamžiku skončení prvního dne voleb.

[24. LIS] Novinář Egon Borovec v článku nazvaném „Tunelář a trouba“ publikoval následující větu: „Poslanec Hedvábný je známý nejen tím, že se nevkusně obléká, v osobním styku působí velmi nepříjemně a způsob jeho vyjadřování svědčí o velmi malém intelektuálním rozhledu, ale zejména tím, že se aktivně podílel na vytunelování Banky Macocha.“ Pan Hedvábný podá pro

citovaný výrok žalobu na ochranu osobnosti proti novináři Borovci. Jaké jsou jeho šance na úspěch?

- (A) Žaloba by měla být shledána důvodnou, protože obsahuje nepravdivá a nepodložená tvrzení, má vůči osobě žalobce značné difamační účinky a nepochybně poškozují jeho osobní čest a dobrou pověst.
- (B) Žaloba by měla být shledána důvodnou jen v části, týkající se tvrzení o aktivním podílu žalobce na vytunelování Banky Macocha, neboť pouze v tomto případě se jedná o faktické tvrzení; vše ostatní je vyslovený názor, krytý svobodou projevu. To samozřejmě za předpokladu, že by toto tvrzení neměl žalovaný náležitě podloženo.
- (C) Žaloba by měla být shledána důvodnou jako celek, protože sice jen druhou část publikovaného textu lze považovat za faktické tvrzení, nicméně žalobce je veřejně známá a činná osoba a proto musí být i více chráněn před takto přehnaně kritickými až urážlivými výroky, překračujícími obecně uznávaná společenská pravidla slušnosti.
- (D) Žaloba by měla být zamítnuta jako nedůvodná, protože žalobce je politik a veřejně známá osoba a musí proto unést větší kritiku než osoby, které veřejně nepůsobí.

[25. LIS] V trestním řízení vedeném proti obžalovanému Jiřímu Lotrandovi pro podezření ze spáchání zločinu podvodu uznal krajský soud obžalovaného vinným a uložil mu trest odnětí svobody ve výši 3 let nepodmíněně. Odvolání obžalovaného proti tomuto rozsudku vrchní soud zamítl, neboť jeho námitky neshledal důvodnými. Uvedené soudy takto rozhodovaly za situace, kdy v tomto řízení mezi nimi došlo v minulosti k pověstnému soudnímu „ping-pongu“, tj. vrchní soud předtím k odvolání krajského státního zástupce již dvakrát svými usneseními podle § 258 odst. 1, písm. b) tr. řádu vždy v celém rozsahu zrušil původně „zprošťující“ rozsudky kraj-

ského soudu a přikázal mu věc znovu projednat a rozhodnout. Poprvé tak vrchní soud učinil z důvodu, že se krajský soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a skutková zjištění nebyla úplná, a proto bylo nezbytné doplnit dokazování (absence znaleckého posudku z oboru písmoznalectví). Podruhé již vrchní soud dokazování považoval za úplné, nicméně se neztotožnil se způsobem, jakým krajský soud hodnotil provedené důkazy, „*kteřé krajský soud opakovaně interpretoval ve shodě s obhajobou ve prospěch obžalovaného, aniž zvážil nelogičnost této obhajoby.*“ Nadto ve druhém usnesení vrchní soud věc přikázal jinému senátu krajského soudu, aby o věci znovu rozhodl, neboť „*z průběhu dosavadního řízení nabyt vrchní soud dojmu, že si dosavadní senát krajského soudu učinil jednostrannou představu o výsledku řízení, kterou není ochoten korigovat.*“ Lze tento postup vrchního soudu ústavně-právně relevantním způsobem napadnout?

- (A) Ne, vrchní soud postupoval zcela v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu.
- (B) Ano, vrchní soud svým postupem porušil právo na zákonného soudce (čl. 38 odst. 1 Listiny), neboť přikázání věci jinému senátu není v trestních řízeních možné.
- (C) Ano, vrchní soud a koneckonců i krajský soud svým postupem porušily čl. 40 odst. 2 Listiny a v něm zakotvenou zásadu presumpce nevinny, jejíž součástí je i zásada *in dubio pro reo*, neboť v případě výskytu rozporů při dokazování měly obecné soudy obžalovaného zprostit.
- (D) Ano, vrchní soud svým postupem porušil právo obžalovaného na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny), neboť se dopustil svévole (ve smyslu čl. 2 odst. 2 Listiny), když zpochybňoval způsob hodnocení a interpretaci důkazů provedených krajským soudem, aniž by je sám znovu provedl.

[26. LIS] Obviněnému byla rozhodnutím policejního orgánu uložena dle § 66 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním

(trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, pořádková pokuta ve výši 10 000 Kč, neboť nevyhověl výzvě policejního orgánu ve smyslu § 114 trestního řádu a odmítl odběr pachové srovnávací stopy a vyslovil odhodlání se takovému odběru fyzicky bránit. Obviněný se před okresním soudem odvolává na čl. 37 odst. 1 a čl. 40 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a považuje pořádkovou pokutu za rozpornou se zákazem sebeobviňování. Byla porušena základní práva obviněného a jak toto porušení ústavně kvalifikovat?

- (A) K porušení základního práva nedošlo, neboť z Listiny plyne zákaz donucení k obvinění sebe sama, ovšem tento zákaz míří především na situace donucení obviněného k aktivní součinnosti. Odběr pachové stopy obviněný toliko strpí, jeho tělo je pasivním objektem ohledání, proto se v zásadě jedná o ústavně přípustné donucení, které není v rozporu se zákazem donucení k sebeobviňování.
- (B) K porušení základního práva došlo, a to v rozsahu obou citovaných čl. 37 odst. 1 a čl. 40 odst. 4 Listiny, neboť nikdo nemůže být prostřednictvím pokuty nucen k tomu, aby umožnil opatření důkazu, v tomto případě pachové stopy, který by mohl být použit proti němu v trestním řízení; uvedeným postupem by totiž byl nucen k jednání, které je již nutno považovat za sebeobviňování.
- (C) K porušení základního práva došlo, neboť nikdo nemůže být prostřednictvím pokuty nucen k tomu, aby umožnil opatření důkazu, v tomto případě pachové stopy, který by mohl být použit proti němu v trestním řízení; ovšem toliko v rozsahu čl. 40 odst. 4 Listiny, neboť výhradně ten dopadá na trestní řízení. Čl. 37 odst. 1 se oproti tomu vztahuje výhradně na práva účastníků v občanském soudním řízení.
- (D) K porušení základního práva došlo, neboť nikdo nemůže být prostřednictvím pokuty nucen k tomu, aby umožnil opatření důkazu, v tomto případě

pachové stopy, který by mohl být použit proti němu v trestním řízení; nejedná se však o subjektivní základní práva obviněného plynoucí z čl. 37 odst. 1 a čl. 40 odst. 4 Listiny, neboť ta dopadají jen na ústní výpověď, nýbrž práva obviněného plynoucí z čl. 2 odst. 2 Listiny, dle něhož lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.

[27. RES] Soudce okresního soudu rozhodující jako samosoudce v občanskoprávní věci z důvodu svého předchozího opomenutí změnil obsah protokolu o jednání, a to tím způsobem, že v části vyhlášeného rozsudku, týkající se nákladů řízení, doplnil nový nákladový výrok ve znění „II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení“, tento protokol nechal rozeslat účastníkům řízení. Následně si uvědomil věcnou nesprávnost takového výroku a opravil jej v souladu s právem a průběhem řízení na znění: „II. Žalobce je povinen zaplatit účastníku na náhradě nákladů řízení 10 000 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí. III. Účastníci nemají vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení.“ Účastníci se výrokiem ztotožnili a nepodali opravné prostředky. Jedná se o kárné provinění soudce a případně jaké? (jedna odpověď je správná)

- (A) Nejedná se o kárné provinění, neboť původním nevyhlášením nákladového výroku nedošlo k poškození práv účastníků řízení. V případě rozhodnutí o nákladech řízení se nejedná o rozhodnutí, na něž by se vztahovaly záruky práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny; čl. 6 odst. 1 Úmluvy), protože se nejedná o rozhodnutí ve věci. Z toho důvodu nemohla být narušena důvěra účastníků řízení v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, což je prokázáno i tím, že účastníci neuplatnili žádné opravné prostředky.
- (B) Jedná se o kárné provinění, které spočívá v závažném porušení § 155 odst. 1 a 156 odst. 3 o. s. ř., čímž nepochybně naplňuje nejméně jednu ze skutko-

vých podstat, které zakládají nezpůsobilost soudce vykonávat soudcovskou funkci.

- (C) Nejedná se o kárné provinění, neboť soud je sice vázán vyhlášeným rozsudkem, tím se však rozumí výhradně rozhodnutí ve věci samé, nikoliv rozhodování o nákladech řízení. Protože se nejednalo o porušení zákona ze strany soudce, popsany případ je na nejvyšší pokleskem, za který přísluší výtka předsedy soudu.
- (D) Jedná se o kárné provinění, neboť došlo k porušení zákona a tím i k porušení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, a to bez ohledu na to, že se účastníci řízení neodvolali a nijak postup nezpochybnili.

[28. SPR] Proti rozhodnutí krajského úřadu, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu o změně stavebního povolení rodinného domu manželů Novákových, si podal správní žalobu jejich soused pan Hlavička (vlastník pozemku přímo sousedícího s pozemkem manželů Novákových). Pan Hlavička však nebyl účastníkem správního řízení ani před krajským úřadem, ani před příslušným stavebním úřadem. Ve správní žalobě tvrdí, že mu rozhodnutí o změně stavebního povolení, jímž stavební úřad rozhodl o tom, že dům Novákových bude o jedno patro vyšší, než bylo v původních plánech pro stavební povolení, nebylo doručeno. Pan Hlavička se cítí být příslušnou stavbou dotčen, protože mu bude stínit více, než dovolují příslušné předpisy. Žalovaný správní úřad potvrdí, že panu Hlavičkovi příslušné rozhodnutí vůbec nebylo doručováno, protože se v řízení o původním stavebním povolení nijak nevyjadřoval. Jak má správní senát krajského soudu rozhodnout o žalobě pana Hlavičky?

- (A) Správní žaloba pana Hlavičky, pokud nemá žádné neodstranitelné či přes výzvu soudu neodstraněné vady, musí být správním senátem krajského soudu projednána a věcně posouzena.
- (B) Správní žaloba pana Hlavičky musí být správním senátem krajského soudu

projednána, pan Hlavička má totiž právo podat správní žalobu, neboť je osobou zúčastněnou na řízení před správním úřadem. A už sama skutečnost, že pan Hlavička nebyl obeslán stavebním úřadem, bude rozhodně stačit ke zrušení napadeného rozhodnutí.

- (C) Pan Hlavička nemá právo podat správní žalobu. Toto právo má jen účastník správního řízení, a pan Hlavička přece účastníkem řízení nebyl.
- (D) Vhodný způsob řešení je zrušit správní rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, s poukazem na závěr žalovaného správního úřadu, který lze lépe vyargumentovat. Takto též odpadne potřeba nařizovat jednání.

[29. SPR] Jako soudce krajského soudu v režimu správního soudnictví musíte posoudit žalobu obchodní společnosti ABC, s. r. o. (žalobce), která brojí proti rozhodnutí Obecnímu úřadu obce Doudleby, kterým úřad vyhověl návrhu obchodní společnosti DEF, a.s., na poskytnutí ochrany podle § 5 „starého“ občanského zákoníku – zajištění pokojného stavu, jehož narušení mělo spočívat v jednání žalobce, kdy na svém pozemku, sousedícím s pozemkem obchodní společnosti DEF, a.s., ukládá, skladuje či jinak nakládá s ekologicky nebezpečnými odpady. Úřad vydal rozhodnutí, jehož výrok zní: *V záhlaví uvedené žádosti o poskytnutí ochrany proti zřejmému zásahu do pokojného stavu podle § 5 zákona č. 40/1964 Sb. („Došlo-li ke zřejmému zásahu do pokojného stavu, lze se domáhat ochrany u příslušného orgánu státní správy.“) se vyhovuje. Obchodní společnost ABC, s. r. o. je povinna zdržet se uvedeného jednání.* V odůvodnění pouze rekapituloval podaný návrh a vyjádření dotčené obchodní společnosti DEF, a.s. Posuďte z čistě procesního hlediska a vyberte jediný správný postup, jak naložit s žalobou napadeným rozhodnutím obecního úřadu.

- (A) Výrok ani samotné rozhodnutí nevykazuje žádné vady lze jej meritorně přezkoumat.

- (B) Výrok vykazuje vady, neboť neuvedení konkrétního práva či povinnosti, které se napadeným rozhodnutím ukládá, ve výrokové části rozhodnutí, je bezesporu závažnou vadou tohoto rozhodnutí a odporuje § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen správní řád), nicméně ta nedosahuje takové intenzity, aby bylo možné jej označit za nicotné, která by zakládala postup podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Lze přistoupit k meritornímu posouzení věci.
- (C) Absence odůvodnění představuje závažnou vadu, pro kterou je třeba napadené rozhodnutí považovat za nezákonné, a proto je třeba jej i bez návrhu zrušit podle § 76 odst. 1 s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost.
- (D) Žalobu třeba odmítnout jako nepřipustnou.

[30. SPR] Obchodní společnost UKLIDÍME, s. r. o. (žadatelka/žalobkyně) podala u Dopravního podniku města Gotham, a. s. (žalovaný), jehož zřizovatelem je město Gotham a které je také současně jediným akcionářem, žádost na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jíž se domáhala poskytnutí informací, zda byla žalovaným jako zadavatelem veřejné zakázky uzavřena s vybraným uchazečem příslušná smlouva na realizaci zakázky - Úklid tramvajových zastávek. Pro případ, že se tak stalo, žádala rovněž o poskytnutí kopie předmětné smlouvy v částech o sjednaných podmínkách a ceně za poskytované služby. Žalovaný na tuto žádost reagoval nejdříve přípisem ředitele odboru, a následně ke stížnosti žadatelky na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, přípisem podepsaným předsedou představenstva žalovaného, v němž bylo obdobně uvedeno, že na uvedené informace nemá žadatelka nárok, neboť jsou předmětem obchodního tajemství a nadto žalovaný není ani povinným subjektem podle § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím. Jako soudce krajského soudu na úseku správního soudnictví posuďte žalobu po-

danou žalobkyní, přičemž jen jedna odpověď je správná.

- (A) Žaloba by měla být zamítnuta jako nedůvodná, neboť poskytnutí kopie předmětné smlouvy je skutečně předmětem obchodního tajemství, a proto se na ně zákon o svobodném přístupu k informacím nevztahuje.
- (B) Žalobě by mělo být vyhověno, neboť žalovaný je ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím povinným subjektem, bez ohledu na svou soukromoprávní povahu, a přičemž nyní požadované informace o výsledku veřejné zakázky a uzavřené smlouvě s vybraným subjektem nemohou být předmětem obchodního tajemství.
- (C) Žaloba by měla být odmítnuta pro nepřipustnost podle § 68 písm. b) s. ř. s., neboť za situace, kdy jsou účastníky řízení dva soukromoprávní subjekty, rozhodování tohoto sporu spadá do oblasti občanského soudního řízení a správní soud není věcně příslušný o něm rozhodovat.
- (D) Žaloba by měla být zamítnuta jako nedůvodná, neboť žalovaný jako soukromoprávní subjekt (akciová společnost) není ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím povinným subjektem.

[31. SPR] Žalobce – Petr Rozhodný, fyzická osoba, se svou žalobou ze dne 10. 1. 2013 u krajského soudu domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného – Městského úřadu města Zvonokosy v řízení o povolení stavby. Žalobce nicméně současně s podanou žalobou nezaplatil soudní poplatek, a proto jej krajský soud usnesením ze dne 15. 1. 2013 vyzval, aby splnil poplatkovou povinnost, tj. aby zaplatil soudní poplatek ve výši 2000 Kč, a to ve lhůtě 10 dnů, s poučením o následcích spojených s nevyhověním této výzvě. Dle poštovní doručky byla tato výzva žalobci řádně doručena dne 20. 1. 2013 a lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula dnem 30. 1. 2013. Ani ke dni 5. 2. 2013 krajský soud neevidoval zaplacení soudního poplatku za podanou

žalobu v předmětné věci, a to žádným z možných způsobů a od žalobce neobdržel ani žádné jiné podání. Proto krajský soud unesením ze dne 7. 2. 2013 řízení o podané žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.]], přičemž z poštovní doručky je patrné, že žalobci bylo řádně doručeno dne 13. 2. 2013. Ještě předtím, dne 8. 2. 2013 byla na bankovní účet soudu doručena částka ve výši 3000 Kč od žalobce jako soudní poplatek k danému řízení. Jak si jako soudce krajského soudu s nastalou procesní situací poradíte?

- (A) Usnesení o zastavení řízení soud novým usnesením zruší a bude pokračováno v řízení, neboť žalobce soudní poplatek uhradil řádně a včas, byť v nesprávné výši. Jeho část, tj. 1000 Kč mu bude vrácen zpět na účet.
- (B) Vyhlášením pravomocného usnesení soudu o zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku poplatková povinnost zaniká, a proto k jeho pozdnímu zaplacení ze strany žalobce soud nemůže přihlížet. Soudní poplatek bude žalobci vrácen zpět na účet.
- (C) K uhrazení soudního poplatku sice došlo před nabytím právní moci usnesení o zastavení řízení, nicméně žalobce tak učinil po uplynutí ve výzvě k uhrazení soudního poplatku stanovené lhůtě, a tedy opožděně. Pozdější vydání usnesení o zastavení řízení na tomto závěru nic nemění. Soudní poplatek bude žalobci vrácen zpět na účet.
- (D) K uhrazenému soudnímu poplatku nebude soud přihlížet, neboť byl uhrazen v nesprávné výši. Soudní poplatek bude žalobci vrácen zpět na účet.

[32. SPR] Žalobce František Hádavý se svou správní žalobou domáhal u Krajského soudu v Brně soudního přezkumu rozhodnutí České advokátní komory (ČAK), jímž zrušila své dřívější rozhodnutí o určení JUDr. Alexandra Chytrého advokátem žalobce. Krajský soud v Brně usnesením pod-

le § 7 odst. 2 a odst. 4 s. ř. s. vyslovil svou místní nepříslušnost, neboť k přezkumu rozhodnutí ČAK o určení advokátů je místně příslušným Městský soud v Praze, a proto mu věc postoupil. Žalobce (bez právního zastoupení) v podané kasační stížnosti směřující proti tomuto usnesení namítá, že agendu určování advokátů ve smyslu § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, již dlouhodobě vykonává výhradně pobočka České advokátní komory v Brně, a proto je místně příslušným Krajský soud v Brně, nikoliv Městský soud v Praze, kde má ČAK své sídlo. Jakým jediným správným způsobem by měl Nejvyšší správní soud o této kasační stížnosti rozhodnout?

- (A) Kasační stížnost odmítnout pro nepřipustnost, neboť usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu je rozhodnutím, kterým se pouze upravuje vedení řízení a proti takovému rozhodnutí je kasační stížnost nepřipustná.
- (B) Kasační stížnost zamítnout jako nedůvodnou, neboť napadené usnesení Krajského soudu v Brně je věcně správné.
- (C) Kasační stížností napadené usnesení zrušit, neboť Krajský soud v Brně nesprávně posoudil otázku místní příslušnosti, když správním orgánem vydávajícím předmětné rozhodnutí je pobočka ČAK v Brně.
- (D) Kasační stížností napadené usnesení zrušit podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť v projednávané věci vůbec nebyla dána pravomoc soudů ve správním soudnictví (tedy ani Krajského soudu v Brně či Městského soudu v Praze), když ČAK není správním orgánem, proti jehož rozhodnutí je možné podat správní žalobu ve smyslu § 4 odst. 1 s. ř. s.

[33. KOR] Čtyři fyzické osoby zakladatelé se dohodli na založení společnosti s ručením omezeným. Sepsali společenskou smlouvu ve formě veřejné listiny a učinili další potřebné kroky směřující k jejímu vzniku. Jeden ze zakladatelů podepsal společenskou smlouvu dodatečně s odstupem

jednoho týdne a byl při tom zastoupen advokátem s plnou mocí s úředně ověřenými podpisy. V období od jeho podpisu do zápisu společnosti do obchodního rejstříku se naskytlá výhodná příležitost k uzavření leasingové smlouvy na pořízení strojů důležitých pro zahájení provozu obchodního závodu společnosti. Tuto smlouvu podepsali ji ze čtyř zakladatelů pouze dva. V záhlaví leasingové smlouvy je označena jako smluvní strana společnost s ručením omezeným jednající právě těmito dvěma zakladateli. Ti také uhradili náklady spojené s jejím uzavřením a první leasingovou splátku. Všichni jednatele společnosti s ručením omezeným (byli to dva společníci a jedna další fyzická osoba) leasingovou smlouvu jménem společnosti jednomyslně schválili na svém prvním zasedání po vzniku společnosti konaném měsíc od zápisu společnosti do obchodního rejstříku. Po půl roce od vzniku společnosti se situace změnila, společnost s ručením omezeným musela v důsledku změn na trhu změnit výrobní program, a tudíž leasingovou smlouvu vypověděla. Ve stejný den rozhodla valná hromada, že smlouvu schvaluje. Současně s výpovědí společnost přestala platit leasingové splátky. Jaký subjekt je odpovědný za úhradu dlužných leasingových splátek ?

- (A) Za úhradu dlužných leasingových splátek je odpovědná společnost s ručením omezeným
- (B) Za úhradu dlužných leasingových splátek jsou solidárně odpovědní jednatele, kteří leasingovou smlouvu jménem společnosti jednomyslně schválili
- (C) Za úhradu dlužných leasingových splátek jsou odpovědní dva zakladatelé společnosti s ručením omezeným, kteří ji jménem společnosti podepsali
- (D) Za úhradu dlužných leasingových splátek jsou odpovědní všichni zakladatelé společnosti s ručením omezeným.

[34. KOR] Akciová společnost vykázala za účetní období roku 2013 zisk, který představenstvo navrhlo k rozdělení mezi akcionáře. Svolalo za tímto účelem na 30.6.2014

valnou hromadu, na jejímž programu bylo mimo jiné schválení řádné účetní závěrky za rok 2013 včetně návrhu na rozdělení zisku. Společnost měla emitované akcie na majitele, pročež publikovala pozvánku na valnou hromadu na internetových stránkách společnosti 30.5.2014. Jednání valné hromady se účastnili akcionáři vlastníci akcie představující v součtu jmenovitých hodnot 58% základního kapitálu. Z tohoto počtu hlasovalo pro přijetí návrhu představenstva na rozdělení zisku 37%. Valná hromada současně rozhodla o tom, že takto schválený podíl na zisku bude vyplácen v sídle společnosti proti předložení listinných akcií na majitele, a to ve dnech 26. až 30.7.2014. Bezprostředně po skončení jednání valné hromady zasedalo představenstvo společnosti a stanovilo další náhradní termín výplaty podílu na zisku, a to bezhotovostním převodem na účet u peněžního ústavu, který se uskuteční v období od 10.10.2014 do 15.10.2014. Výplata bude provedena převodem na účet akcionářů, kteří jimi byli v rozhodný den. Vzniklo akcionářům právo na podíl na zisku a stal se podíl na zisku splatným ?

- (A) Právo na podíl na zisku vůbec akcionářům nevzniklo, neboť valná hromada stanovila termín výplaty podílu na zisku v rozporu s § 34 odst. 3, věta první, zák. č. 90/2012 Sb. (dále též jen „z.o.k.“), podle kterého je podíl na zisku splatný nejpozději do tří měsíců od schválení výplaty. Rozhodnutí valné hromady je proto v rozporu se zákonem, tudíž se podíl ani nestal splatným.
- (B) Právo na podíl na zisku akcionářům vzniklo, neboť o něm rozhodla řádně svolaná valná hromada, která byla usnášeníschopná a rozhodnutí bylo přijato potřebnou nadpoloviční většinou přítomných současně se schválením řádné účetní závěrky. Podíl na zisku se též stal splatným v zákonné lhůtě 3 měsíců od schválení návrhu na rozdělení zisku. Skutečnost, že představenstvo stanovilo termín výplaty na 10.10. až 15.10.2014 na jeho splatnost neměla vliv.

- (C) Právo na podíl na zisku akcionářům nevzniklo. Rozhodla o něm sice řádně svolaná valná hromada, která byla usnášeníschopná a rozhodnutí bylo přijato potřebnou nadpoloviční většinou přítomných. Valná hromada však neměla vůbec rozhodovat o určení termínu výplaty podílu na zisku, neboť to není v její pravomoci, proto je celé rozhodnutí neplatné. Podíl na zisku se z tohoto důvodu nestal ani splatný.
- (D) Právo na podíl na zisku akcionářům vzniklo, neboť o něm rozhodla řádně svolaná valná hromada, která byla usnášeníschopná a rozhodnutí bylo přijato potřebnou nadpoloviční většinou přítomných. Podíl na zisku se však nestal splatný, neboť valná hromada si na sebe atrahovala svým vlastním rozhodnutím právo určit termín splatnosti, ovšem ten určila v rozporu se zákonem (§ 34 odst. 3, první věta, z.o.k.)

[35. KOR] Společnost s ručením omezeným má pět společníků. Jeden z nich se domluvil s dalšími dvěma společníky na tom, že svůj podíl na ně převede rovným dílem. Společenská smlouva o založení společnosti podmínila takový převod souhlasem valné hromady společnosti. Společníci předpokládali, že valná hromada souhlas s převodem obchodního podílu dá, proto smlouvou řádně uzavřeli v písemné formě s úředně ověřenými podpisy. Její uzavření oznámili jednatelům společnosti s tím, že je též požádali o svolání valné hromady, která by souhlas s převodem udělila. Jednatelé však valnou hromadu za tímto účelem nesvolali, nýbrž vyčkali termínu konání řádné valné hromady, kterou však svolali v souvislosti se schválením řádné účetní závěrky až s odstupem 10 měsíců od uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu. Převádějící společník však již nemohl čekat na ukončení své účasti a ze společnosti po uplynutí 6 měsíců od uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu vystoupil. Tuto skutečnost též písemně jednatelům oznámil bezprostředně po uplynutí

uvedené lhůty. Zanikla převádějícímu společníku řádně účast ve společnosti ?

- (A) Společník ve společnosti může kdykoli převést svůj podíl na jiného společníka. Společenská smlouva pouze může podmínit platnost takového převodu souhlasem orgánu společnosti. V takovém případě musí takový orgán souhlas udělit nejpozději do 6 měsíců. Vzhledem k tomu, že tak valná hromada neučinila, společník platně vystoupil a jeho účast ve společnosti řádně zanikla. Učinil tak totiž v zákonem stanovené lhůtě.
- (B) Společník nemohl ze společnosti vystoupit, neboť mu takové právo z.o.k. nepřiznává. Mohl pouze podat žalobu k soudu na zrušení své účasti.
- (C) Společník ze společnosti nevystoupil platně, neboť ani platně neuzavřel smlouvu o převodu obchodního podílu. Neměl totiž souhlas valné hromady s převodem udělený před jejím uzavřením. Vzhledem k této skutečnosti nemohl ani platně ze společnosti vystoupit, byť v zákonem stanovené lhůtě své vystoupení jednatelům předepsaným způsobem oznámil.
- (D) Společník ve společnosti může kdykoli převést svůj podíl na jiného společníka. Společenská smlouva může pouze podmínit platnost takového převodu souhlasem orgánu společnosti. V takovém případě musí příslušný orgán souhlas udělit nejpozději do 6 měsíců. I když tak valná hromada neučinila, společník přesto nevystoupil ze společnosti platně, neboť oznámení o vystoupení nemělo úředně ověřený podpis. Jeho účast ve společnosti tak řádně nezanikla.

[36. INS] Pan X není schopen splácet své dluhy. Má celkem 5 věřitelů, kteří budiž označení A až E. Závazky vůči věřitelům A až C nepocházejí z podnikání, vůči věřitelům D a E pocházejí z dřívější podnikatelské činnosti pana X. Věřitelé B a D mají své pohledávky zajištěny zástavním právem. Oddlužení u pana X je :

- (A) Bez dalšího nepřijatelné, neboť má závazky z podnikatelské činnosti.
- (B) Bez dalšího přijatelné, protože pan X již v podnikání nepokračuje.
- (C) Přijatelné za předpokladu, že s tím budou souhlasit věřitelé D a E jako věřitelé pohledávek z podnikání.
- (D) Přijatelné za předpokladu, že s tím bude souhlasit věřitel E jako věřitel nezajištěné pohledávky z podnikání.

[37. INS] Rozhodnutí o odvolání dosavadního insolvenčního správce a ustanovení nového insolvenčního správce bylo vydáno 1.8., dne 3.8. bylo v 9:25 zveřejněno v insolvenčním rejstříku. Poštou bylo původnímu správci doručeno 5.8. a novému správci 6.8. Kterým okamžikem přestal původní správce vykonávat funkci:

- (A) 1.8. ve 12.00
- (B) 3.8. v 9.25
- (C) 5.8. okamžikem převzetí zásilky
- (D) dnem právní moci ve 24.00.

[38. SMĚ] Žalobce uplatnil žalobou právo na zaplacení směnky, kterou vystavil žalovaný 1. na řád žalobce a kterou slíbil zaplatit majiteli směnky částku ve směnce uvedenou. Žalobce pojal do žaloby též žalovaného 2. s tím, že ten opatřil směnku prohlášením o přijetí. Žalovaní neuplatnili v řízení relevantní obranu.

Jak soud o žalobě rozhodl?

- (A) Soud žalobě zcela vyhověl.
- (B) Žalobě vyhověl ve vztahu k žalovanému 1. a ve vztahu k žalovanému 2. žalobu zamítl
- (C) Žalobě vyhověl ve vztahu k žalovanému 2. a ve vztahu k žalovanému 1. žalobu zamítl.
- (D) Žalobu zamítl.

[Prázdná strana]

JUSTIČNÍ AKADEMIE

www.justice.cz

Justiční akademie, Masarykovo nám. 183/15, 767 01 Kroměříž
Tel.: +420 573 505 111, e-mail: sekretariat@akademie.justice.cz

Řešení testu

3. březen 2014

[01. Řešení] Správná odpověď je **(B)**. Soud žalobu zamítne, a to z důvodu, že věřitel neprokázal kauzu (hospodářský důvod) závazku. Srov. § 1791 odst. 1 ObčZ: „Vzniku a trvání závazku nebrání, není-li vyjádřen důvod, na jehož základě má dlužník povinnost plnit; věřitel je však povinen prokázat důvod závazku.“ Obdobně § 495 ObčZ 1964. Ze samotného dlužního úpisu neplyne, zda a jakou smlouvu Petr Dlouhý a Jiří Václavík uzavřeli (darování, koupě aj.); uvedený dlužní úpis není ani směnkou, která má abstraktní povahu (§ 1791 odst. 2 ObčZ, § 495 věta 2 ObčZ 1964). Může být sporné, nakolik se § 1791 odst. 1 ObčZ použije ve vztahu k vybraným právním institutům (odlišným od dlužního úpisu), či pokud bylo již zapláceno. Je ale nepochybné, že se § 1791 odst. 1 ObčZ (§ 495 ObčZ 1964) použije na dlužní úpis, nebylo-li dosud plněno. (Ostatně i pokud již plněno bylo, dle judikatury k ObčZ 1964 se žalovaný ubrání žalobě z bezdůvodného obohacení, jen prokáže-li existenci i obsah dohody, 26 Cdo 1494/2013 nebo 28 Cdo 248/2012, přičemž ze samotného dlužního úpisu obsah dohody nevyplývá). Odpověď **(A)** je nesprávná, neboť zákon obecně nepožaduje dataci (a nejedná se o zákonem zvlášť stanovený případ, např. závět') ani bližší údaje o výstavci či straně, přičemž (viz zadání) je prokázáno, že Petr Dlouhý listinu skutečně podepsal (vystavil). (Obecně k označení osob srov. např. 21 Cdo 1320/2005.) Odpověď **(C)** i **(D)** je nesprávná již proto, že soud žalobě vyhovět nemůže (srov. zdůvodnění k bodu (B) výše). K bodu **(C)** navíc nutno dodat, že pojem „redempční doložka“ nemá obsah (autor otázky si jej vymyslel) a ani věřitelův podpis na dlužním úpisu nezbavuje věřitele povinnosti prokázat kauzu.

[02. Řešení] Správná odpověď je **(D)**. Na tom, zda je pohlednice psaná ručně a podepsána (a případně datována, § 1494 odst. 1), což ze zadání není patrné („*mimo jiné*“), závisí, zda připadá v úvahu posoudit ji jako vydědění ve smyslu § 1646 odst. 1 písm. c) ObčZ, tedy zda Adam Nezbedný obdrží 1/4 dědictví, anebo nic. Vražda „*za úplatu, s potěchou a trýznivým způsobem*“ jistě svědčí o jeho zvrhlé povaze. Navíc, v pohlednici byl vyjádřen důvod vydědění, a i kdyby vyjádřen nebyl, postačí, že byl prokázán (§ 1648 ObčZ). Zda se jedná o vydědění, nutno zjistit výkladem zůstavitelovy vůle (§ 556 a patrně též § 1494 odst. 2 *per analogiam*); tuto vůli nelze popřít jen proto, že právníkovi připadá pohlednice málo obřadný způsob (ostatně, je patrné, že otec zvolil tuto pohlednici kvůli náboženskému tématu). O úmyslu Jiřího nezbedného svědčí jak kategorická slova v přítomném čase („*zakazuji*“), tak to, že si ponechal kopii pohlednice, což nesvědčí o tom, že by synovi chtěl jen vyhrožovat. To, že namísto zákonného výrazu „vydědění“ otec použil jiná slova téhož významu (zakazuji, abys po mé smrti cokoli dostal), není povaze a platnosti právního jednání na újmu. Pokud byl Adam Nezbedný skutečně vyděděn, pak je odpověď (A) nepravdivá, přičemž odpovědi (B) a (C) jsou nepravdivé v každém případě. Proto nelze vyloučit (připadá v úvahu), že odpovědi (A), (B) i (C) jsou nepravdivé. Odpověď **(A)** je nesprávná (resp. je nepochybně méně správná než odpověď (D)), neboť pokud pohled představoval vydědění, Adam Nezbedný dědické právo nemá. Odpověď **(B)** je nesprávná, neboť dědic hradí zůstavitelovy dluhy v plném rozsahu (§ 1704), ledaže uplatní výhradu soupisu. To ovšem Adam Nezbedný nečinil, neboť výhradu soupisu nepožadoval a navíc výhrada soupisu se činí vůči soudu (§ 1674). Odpověď **(C)** je nesprávná, neboť ať už by se o Adamu Nezbedném prokázalo cokoli, závět' (zůstavující vše jiné osobě) vylučuje, aby získal více než svůj povinný díl, který činí 1/4 (§ 1643 odst. 2, s ohledem na data uvedená v zadání musí být Adam Nezbedný již zletilý).

[03. Řešení] Správná odpověď je **(B)**. V řízení nebylo prokázáno, že Petr Malovaný se kdy stal vlastníkem. V úvahu připadá jen, že vlastnictví nabyl vydržením. Avšak k vydržení se vyžaduje: „*aby se držba zakládala na právním důvodu, který by stačil ke vzniku vlastnického práva, pokud by náleželo převodci nebo kdyby bylo zřízeno oprávněnou osobou*“ (§ 1090 odst. 1). Žádný takový důvod se však neprokázal (viz zadání). Ostatně, požadavek, aby vydržitel prokázal titul (buť neplatný či putativní), od kterého své vlastnictví odvozoval, kladla též judikatura k ObčZ 1964. K mimořádnému vydržení (§ 1095 ObčZ), u kterého by se

důkaz právního důvodu nevyžadoval, nemohlo dojít, protože neuplynula doba 6 let (tj. vydržecí doba dvojnásob dlouhá ve srovnání s běžnou tříletou vydržecí dobou pro movité věci (§ 1091 odst. 1 ObčZ). Odpověď **(A)** je nesprávná, neboť i kdyby se jednalo o tzv. žalobu z rušené držby, nelze jí vyhovět, neboť žalovaný věc nepřetržitě drží po dobu nejméně 4 let, tedy po dobu přesahující roční objektivní prekluzivní lhůtu pro podání žaloby z rušené držby ve smyslu § 1008 ObčZ. Odpověď **(C)** je nesprávná, již proto, že se vůbec neprokázalo jakékoli nabývací právní jednání (dar, koupě aj.), takže ustanovení § 1109 ObčZ an. se již proto nemohou uplatnit. Odpověď **(D)** je nesprávná, neboť ať už nepoctivý úmysl byl, anebo nebyl prokázán, nebyl splněn jeden z nutných předpokladů pro řádné vydržení (viz odpověď A) a pro vydržení mimořádné dosud neuplynula dostatečná lhůta.

[04. Řešení] Správná odpověď je **(A)**. Darovací smlouva mezi Ing. Jiřím Kurtou a Petrem Podaným, byť dle zadání neplatná, byla zapsána do KN, a to nejpozději do 21. 6. 2014. Tedy, když David Konečný kupoval nemovitost dne 13. 9. 2014, byl již prodávající Petr Podaný knihovním vlastníkem. Proto se ve prospěch Davida Konečného uplatnil § 984 odst. 1 ObčZ (Petr Podaný nabyl za úplatu – koupil – a vlastnictví řádně prověřil, tedy nutně jednal v dobré víře, aniž by zde bylo třeba polemizovat, nakolik se i při nabytí od nevlastníka dobrá víra presumuje). Navíc ke konci roku 2014 již uplynula měsíční lhůta dle § 986 odst. 2 ObčZ a ta tříletá (§ 986 odst. 3 ObčZ) se neuplatní, neboť KN o zápisu řádně vyrozuměl. Odpověď **(B)** je nesprávná, neboť tenisový kurt je a byl i za účinnosti ObčZ 1964 (antukový tenisový kurt, jakožto pouhá zpevněná plocha, nepředstavuje věc ve smyslu § 119 odst. 2 ObčZ 1964) součástí pozemku, tedy k němu nemohlo vzniknout samostatné vlastnické právo. Odpověď **(C)** je nesprávná již proto, že k 1. 1. 2014 se dřevník stal součástí pozemku (§ 3054 ObčZ), a tedy s ním poté (k 15. 1. 2014) nebylo možné samostatně disponovat. Odpověď **(D)** je nesprávná, neboť ve prospěch Petra Podaného – který pozemek p.č. 110 nabyl darem, tedy nikoli za úplatu – se neuplatní § 984 („*kteřá nabyla věcné právo za úplatu v dobré víře od osoby tomu oprávněně podle zapsaného stavu*“).

[05. Řešení] Správná odpověď je **(C)**. Manželství Hugo Nováka a Hany Novákové nebylo prohlášeno za neplatné, a proto se považuje za platné (§ 681 ObčZ). Navíc, toto manželství nebylo již možné za neplatné ani prohlásit, neboť se z něj narodila živá (později do pěstounské péče svěřená) dcera Kamila (§ 683). Proto manželství Hany Novákové trvá, a soud tak může nově uzavřené manželství prohlásit za neplatné i bez návrhu (§ 685 písm. a/ ObčZ). Odpověď **(A)** je nesprávná, neboť Petr Novák mohl otcovství popřít, jen je-li vyloučeno, aby byl otcem dítěte (§ 786 odst. 1). Jakkoli se Hugo Novák narodil do stošedesátého dne od uzavření manželství Adély a Petra Novákových (konkrétně do jednoho měsíce), prosté popření otcovství (§ 786 odst. 2 věta 1 ObčZ) nepostačí, neboť Petr Novák nutně o své snoubence (v osmém měsíci těhotenství) věděl, že je těhotná (§ 786 odst. 2 věta 2). Odpověď **(B)** je nesprávná, neboť dítěti se právo popřít otcovství svého otce nepřiznává, natož ve lhůtě více než 18 let od narození (§ 785 an. ObčZ). Odpověď **(D)** je nesprávná, neboť tuto skutečnost nelze ze zadání dovodit. Naopak, jde o privilegovaný případ osvojení zletilého (§ 847 odst. 1 písm. a/ ObčZ).

Nutno též uznat odpověď (A), neboť na konci zadání se uvádí, že Hugo Novák byl osvojen Petrem Kamenickým. Toto osvojení odůvodňuje závěr, že se Petr Novák se za otce Huga Nováka již nepovažuje.

[06. Řešení] Správná odpověď je **(A)**. Z dlužné smluvní pokuty nabíhají úroky z prodlení, avšak teprve od okamžiku její splatnosti (např. 33 Odo 105/2003, 33 Odo 1325/2004). Splatnost smluvní pokuty zde není stanovena smlouvou ani zákonem, a proto nastává bez zbytečného odkladu po věřitelově požádání (§ 1958 odst. 2 ObčZ). Ze zadání však není patrné, že by Kupující o zaplacení smluvní pokuty kdy požádal. Odpověď **(B)** je nesprávná, neboť § 2050 ObčZ sice stanoví „*Je-li ujednána smluvní pokuta, nemá věřitel právo na ná-*

hradu škody vzniklé z porušení povinnosti, ke kterému se smluvní pokuta vztahuje.“, avšak jedná se o ustanovení dispozitivní (§ 1 odst. 2 ObčZ): ujednání není v rozporu s veřejným pořádkem, ani dobrými mravy (dřívější právo výslovně uvádělo možnost ujednat si, že se hradí i škoda převyšující smluvní pokutu, a ObčZ zde nemění právní stav, jen neuvádí možnost ujednat si to, co beztak plyne ze široké dispozitivnosti). Odpověď **(C)** je nesprávná, neboť vlastnictví se převádí již účinností smlouvy (§ 1099 ObčZ). Strany si sice mohou ujednat jiný okamžik převodu, avšak to zde neučinily. Odpověď **(D)** je nesprávná, neboť smlouva byla ústně změněna dle § 564 ObčZ (zákon pro ni nevyžaduje povinnou písemnou formu a strany možnost ústních změn nevyloučily). Proto smluvní pokuta ve výši 100,- Kč denně mohla vzniknout jen za 5 dnů prodlení (tj. v souhrnné částce nanejvýše 500,- Kč). *Pozn.: Hledisko § 564 ObčZ převládá nad § 1906, případně lze zohlednit povinnost jednat poctivě (§ 6). Protože ale tento závěr není jednoznačný, není k testování vhodný. Bylo by bývalo vhodnější zadat jinou odpověď než (D), bez ohledu na to, že nebyla napadena námitkou žádného z uchazečů.*

[07. Řešení] Správná je odpověď **(D)**. V řízení je sice dán nedostatek místní příslušnosti dle § 88 písm. c) OSŘ, protože v řízení ve věcech péče soudu o nezletilé je perpetuatio fori (§ 11 OSŘ) dáno prvním řízením ve věci téhož nezletilého. Ze zadání vyplývá, že již proběhlo řízení v Českých Budějovicích, proto měl být návrh na změnu rozsudku podán tam. Tento nedostatek se ale konvaliduje nezhojením v rámci přípravy jednání nebo u prvního úkonu účastníka, který v řízení má (viz § 105 OSŘ).. Proto nelze souhlasit s tvrzením A, soud nepostupoval správně, nelze ani souhlas s tvrzením ad B (nedostatek se konvalidoval). Nelze proto souhlasit ani s tvrzením ad C, v něm ani neplatí to, že by se rozhodnutí nestalo vykonatelným, u výživného je vykonatelnost předběžná (§ § 162 OSŘ). Exekuční návrh nebyla ale v listopadu 2013 oprávněna podat matka, protože syn již nabyl zletilosti a tím i plné procesní způsobilosti (§ 20 OSŘ).

[08. Řešení] Správná je odpověď **(B)**. Jedná se o předběžné opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí. Jeho právní úprava vychází z ustanovení § 400 a násl. zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních a má velmi specifický režim. Z důvodu zájmu společnosti proti domácímu násilí je možné jeho prostřednictvím zasáhnout i do jinak chráněných práv, jako je i právo vlastnické. Varianta D proto není správná. Oprávněn k jeho podání je ten, vůči komu násilí směřuje, a také manžel toho, kdo se domácího násilí dopouští, a to i když násilí směřuje i proti jiné osobě než je on sám. Aktivní věcná legitimace Antonína k podání návrhu vyplývá z § 751 nového občanského zákoníku, varianta A je proto vyloučena. Předběžné opatření je možné nařídít jen na šest měsíců od jeho vykonatelnosti, v tomto nebyl postup pana Antonína v souladu s právní úpravou, odpověď C však není volitelná z důvodu tvrzení o správném postupu soudu. Správnou možností je varianta **B**, kdy dle § 405 zákona o zvláštních řízeních soudních i právní úpravy v ustanoveních § 751 a násl. nového občanského zákoníku není pro prodloužení trvání předběžného opatření návrhu ve věci samé obligatorně třeba, soud k jeho podání dle § 411 odst. 2 ZZŘ pouze přihlédne.

[09. Řešení] Správná je odpověď **(D)**. Sporné řízení je ovládáno zásadou koncentrace, kdy účastník je oprávněn tvrdit rozhodné skutečnosti jen do zákonem stanoveného okamžiku. Tímto okamžikem je skončení přípravného jednání dle § 114c občanského soudního řádu, bylo-li provedeno, anebo skončení prvního jednání ve věci tam, kde příprava dle § 114c občanského soudního řádu neproběhla. Příprava jednání dle § 114c OSŘ občanského soudního řádu nemůže proběhnout, pokud soud aplikoval § 114b občanského soudního řádu. Rovněž tak neplatí, že by v takovém případě nebylo řízení zkoncentrováno, proto není správně řešení C. Řízení bylo proto zkoncentrováno v daném případě ke konci prvního jednání ve věci dle § 118b občanského soudního řádu, což vylučuje možnost B. Z koncentrace existují zákonem stanovené výjimky, z nichž jednou jsou skutečnosti a důkazy, které nastaly po prvním jednání ve věci. Z případu vyplývá, že

pan C uhradil dlužnou částku až po prvním jednání ve věci, na tuto skutečnost a důkaz, který k jejímu prokázání navrhl, platí tato výjimka. Správnou variantou proto přes koncentraci řízení není varianta A, ale varianta D.

[10. Řešení] Správná je odpověď **(A)**. **(B)** není správně, jelikož důvodem pro vyloučení soudce nejsou v souladu s § 14 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.), okolnosti, které spočívají v postupu soudce v jeho rozhodování v jiných věcech. Stejně tak není důvod pro oznámení svého vyloučení předsedovi soudu dle § 15 odst. 1 o.s.ř., neboť soudce nemůže dospět k závěru, že je ve věci vyloučen, jelikož rozhodování v jiných věcech nemůže být důvodem pro vyloučení soudce. Není tak správná ani odpověď **(C)**. S ohledem na nedůvodnost námitky podjatosti, která byla uplatněna v rámci jednání, byl soudce v souladu s § 15b odst. 2 o.s.ř. oprávněn věc rozhodnout v rámci tohoto jednání, a to bez jakéhokoliv rozhodnutí o námitce podjatosti či předložení námitky nadřízenému soudu k rozhodnutí. Proto je správná odpověď **(A)**. Odpověď **(D)** rovněž není správná, poněvadž námitka podjatosti byla žalobcem vznesena ve lhůtě stanovené § 15a odst. 2 o.s.ř., tj. při prvním jednání, jehož se námitkou podjatosti dotčený soudce zúčastnil.

[11. Řešení] Správná je odpověď **(C)**. **(A)** není správně, neboť odmítnutí návrhu bez výzvy žalobce k odstranění jeho vad, které neumožňují dále pokračovat v řízení, je možné pouze u návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu dle § 174a odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.), a nikoliv u návrhu na vydání „prostého“ platebního rozkazu. **(B)** není správně, jelikož výše peněžitého plnění požadovaného žalobcem v návrhu na vydání platebního rozkazu není nijak omezena. Výše peněžitého plnění, které je možno návrhem požadovat, je omezena pouze u návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu, a to v souladu s § 174a odst. 1 o.s.ř. částkou 1.000.000,- Kč. **(C)** je správně, protože dle § 174 odst. 2, věta první, o.s.ř. je platební rozkaz zrušen v plném rozsahu v případě, že si podá odpor proti platebnímu rozkazu i jen jeden z žalovaných. **(D)** není správně, poněvadž platební rozkaz musí být doručen oběma žalovaným do vlastních rukou, náhradní doručení (uložením na poště) je v souladu s § 173 odst. 1 o.s.ř. vyloučeno. Platební rozkaz tak v tomto případě nemůže nabýt právní moci a soudce by jej měl dle § 173 odst. 2 o.s.ř. usnesením zrušit.

[12. Řešení] Správná je odpověď **(C)**, neboť Albert v době činu trpěl duševní poruchou v podobě paranoidních schizofrenie (srov. § 123 tr. zák.) a v důsledku toho zcela pozbyl schopnosti rozpoznat protiprávnost svého činu. Albert byl tedy v době činu nepřičetný ve smyslu § 26 tr. zák., takže za svůj čin nemůže být trestně odpovědný. Jestliže osoba není z důvodu nepřičetnosti za svůj čin trestně odpovědná, ale její pobyt na svobodě je nebezpečný, soud jí uloží ochranné léčení (§ 99 odst. 1 tr. zák.). Tyto podmínky byly v daném případě splněny, protože bylo prokázáno, že existuje reálné riziko, že Albert bude podobné násilné útoky opakovat. **(A)** Odpověď A je nesprávná, protože Albert byl v době činu nepřičetný, takže za tento svůj čin nemůže být trestně odpovědný (§ 26 tr. zák.), tedy mu nemůže být uložen žádný trest, tj. ani trest odnětí svobody. **(B)** Odpověď C je nesprávná, protože ochranné opatření v podobě zabezpečovací detence lze uložit jen při spáchání činu jinak trestného, který by naplňoval znaky zločinu; v daném případě ale Albertův čin naplňoval znaky skutkové podstaty ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zák., což je přečin (srov. § 14 odst. 2 tr. zák.), tudíž uložení zabezpečovací detence nepřichází v úvahu. **(D)** Odpověď D je nesprávná, protože nepřičetnému pachateli činu jinak trestného, jehož pobyt na svobodě je nebezpečný, soud musí uložit ochranné léčení, tedy jeden z druhů trestněprávních sankcí.

[13. Řešení] Správná je odpověď **(B)**, tedy Adam se dopustil přečinu opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž kvazideliktem byl jednak přečin nebezpečného vyhrožování

podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, jednak přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Adam skutečně jednal ve stavu nepřičetnosti, který je předpokladem všech čtyř odpovědí. Tuto nepřičetnost si zavinil předchozím požitím alkoholických nápojů, k jejichž požívání byla jeho schopnost ovládací sice snížena, ale nikoli vymizelá, tedy byl k tomu zmenšeně přičetný. K uvádění se do stavu nepřičetnosti byl tak zmenšeně přičetný, k činu ve stavu nepřičetnosti byl nepřičetný. Tuto nepřičetnost si přivodil vlivem návykové látky, a to zaviněně, z vědomé nedbalosti (věděl, že alkohol požívat nemá, že si tento stav může přivodit, ale bez přiměřených okolností se spoléhal, že si jej nepřivodí). Za takové situace nemůže jít o případ uvedený pod bodem A). Nepřičetnost si nepřivodil záměrně, aby v tomto stavu spáchal nějaký trestný čin, nejde tedy ani o tzv. napití na kuráž, resp. o actio libera in causa dolosa – ad D). Nejde ani o případ actio libera in causa culposa, protože se Adam nepřivedl do stavu nepřičetnosti, v němž by se pak dopustil nějakého nedbalostního činu, přičemž nedbalost by spočívala právě v přivedení se do stavu nepřičetnosti. Zbývá proto přečin opilství – ad B. Adam se vlivem užívání alkoholu přivedl do stavu nepřičetnosti ve smyslu § 26 tr. zákoníku, v tomto stavu se pak dopustil činu jinak trestného, kterým by jinak za jiné situace, pokud by nebyl nepřičetný, naplnil znaky jednak nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, jednak přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

[14. Řešení] Správná je odpověď **(D)**, tedy soud musí ihned poté, co uvedenou informaci zjistil, nejpozději však do 1 roku od konce zkušební doby podmíněného trestu odnětí svobody, nařídit veřejné zasedání a v něm rozhodnout podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku. Je zřejmé, že původně uložený podmíněný trest odnětí svobody za současně uloženého trestu zákazu činnosti příliš výchovně na ods. Martina nepůsobil, tedy podmíněný trest odnětí svobody svou funkci za dané situace neplní. Proto je třeba na to reagovat, je třeba za tím účelem nařídit veřejné zasedání (§ 330 odst. 1 tr. řádu), aby soud (tedy nikoli pouze předseda senátu) rozhodl, zda se ods. Martin osvědčil, či nikoli a je třeba využít některou z možností uvedených v § 83 odst. 1 tr. zákoníku. Ve veřejném zasedání by soud rozhodoval podle dalších okolností případu, pravděpodobně by rozhodl o tom, že ods. Martin původní podmíněný trest odnětí svobody vykoná, anebo by případně prodloužil zkušební dobu, případně vyslovil nad Martinem dohled, případně mu uložil nějaká přiměřená omezení či přiměřené povinnosti (např. podrobit se léčbě ze závislosti na návykových látkách, které není ochranným léčením, apod.). Takové rozhodnutí musí učinit nejpozději do 1 roku od konce zkušební doby, ledaže by nesl Martin vinu na tom, že takové rozhodnutí učinit nemohl (srov. § 83 odst. 3 tr. zákoníku).

[15. Řešení] Správná je odpověď **(A)**, protože přijetí peněžité záruky a následné propuštění z vazby na svobodu s odkazem na složení požadované kauce je v rozporu se zákonem. Ustanovení § 73a odst. 1 tr. řádu taxativně stanoví výčet trestných činů, pro něž je-li obviněný stíhán za existence vazebních důvodů dle ustanovení § 63 písm. c), tedy vazby předstížené, není možné peněžitou zárukou přijmout. Mezi tyto trestné činy patří i zvláště závažný zločin loupeže dle ustanovení § 173 odst. 4 tr. zák. Jednání obviněného Davida popsané v zadání je přitom právě jako loupež s následkem smrti třeba kvalifikovat a z tohoto důvodu neměl soudce peněžitou zárukou přijmout. Stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o propuštění Radima z vazby na svobodu s poukazem na složení peněžité záruky, která však vůbec neměla být přijata, je tedy důvodná. Dle ustanovení § 74 odst. 2 tr. řádu přiznává zákon stížnosti státního zástupce proti rozhodnutí o propouštění obviněného z vazby odkladný účinek, ovšem pod podmínkou, že byl-li státní zástupce přítomen při vyhlášení rozhodnutí, má jeho stížnost odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí (§ 74 odst. 2 věta druhá). V zadaném případě státní zástupce vyhlášení rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby na svobodu přítomen byl, ovšem stížnost podal až dodatečně v zákonné lhůtě, nikoliv ihned po jeho vyhlášení. Proto v posuzované věci stíž-

nosti státního zástupce zákon odkladný účinek nepřiznává a obviněný Radim musí být z vazby propuštěn na svobodu neprodleně, není třeba čekat, než bude rozhodnuto o podané stížnosti státního zástupce. Odpověď **(B)** je nesprávná, protože stížnost státního zástupce sice důvodná je (viz výše), ovšem přiznání odkladného účinku je z výše uvedených důvodů nesprávné. Odpověď je tak v části konstatující, že Radim nebude do rozhodnutí o stížnosti z vazby propuštěn, nesprávná. Odpověď **(C)** je nesprávná, protože konstatuje nedůvodnost stížnosti státního zástupce proti rozhodnutí o propuštění z vazby po složení peněžité záruky v případě, kdy byla peněžitá záruka přijata v rozporu se zákonem. Nepřiznání odkladného účinku je tu konstatováno správně, ovšem odpověď je nesprávná v části nedůvodnosti podané stížnosti. Odpověď **(D)** je nesprávná jak v nedůvodnosti podané stížnosti státního zástupce (viz výše), tak ve druhé části konstatující přiznání odkladného účinku za situace, kdy státní zástupce, byť přítomen vyhlášení rozhodnutí o propuštění obviněného Radima z vazby na svobodu, podal stížnost až v zákonné lhůtě, tudíž nikoliv ihned po vyhlášení daného rozhodnutí, jak to pro přiznání odkladného účinku vyžaduje zákon (§ 74 odst. 2 věta druhá). Odpověď je tak v obou jejích částech nesprávná.

[16. Řešení] Správná je odpověď **(C)**, neboť dle ustanovení § 220 odst. 1 tr. řádu může soud rozhodnout jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu. Jedná se o pokračující trestný čin zpronevěry v trestním právu procesním se, dle ustanovení § 12 odst. 12 tr. řádu, považuje za skutek též dílčí útok pokračujícího trestného činu, byť z hlediska práva hmotného se celý pokračující trestný čin posuzuje jako skutek jediný. Vzhledem k tomu, že dílčí útoky spočívající ve zpronevěře dalších 72.000,- Kč vyšly najevo až u hlavního líčení, nejsou zajisté uvedeny v žalobním návrhu a nemůže o nich být rozhodnuto, aniž by soud porušil ustanovení § 220 odst. 1 tr. řádu. Soud tedy může rozhodnout pouze o doposud stíhaných dílčích útocích v celkové částce 1.896.300,- Kč a pro nově zjištěné dílčí útoky musí být konáno samostatné trestní řízení. Soud, jakožto státní orgán, je přitom dle ustanovení § 8 odst. 1 věta druhá trestního řádu oznámit státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu skutečnosti nasvědčující, že byl spáchán trestný čin. Alternativně by soud mohl postupovat dle ustanovení § 221 odst. 2 tr. řádu a za situace, kdy by o to státní zástupce požádal, by mu věc vrátil k došetření. Odpověď **(A)** je nesprávná, protože soud nemusí za dané situace věc obligatorně vracet státnímu zástupci k došetření, ale může rozhodnout o těch skutcích, které jsou označeny v žalobním návrhu s tím, že další skutky budou předmětem nového trestního stíhání. Ustanovení § 221 odst. 2 tr. řádu hovoří o vrácení státnímu zástupci k došetření za předpokladu, že tento o takový postup požádá vzhledem k potřebě společného projednání. Taková žádost ale ze zadání nevyplývá. Odpověď **(B)** je nesprávná, protože s odkazem na ustanovení § 220 odst. 1 tr. řádu nemůže soud o dílčích útocích pokračujícího trestného činu, které nejsou součástí žalobního návrhu, rozhodovat, a tudíž ani nemůže zastavit trestní stíhání. Odpověď **(D)** je nesprávná, protože vzhledem k § 12 odst. 12 a § 220 odst. 1 tr. řádu nemůže soud rozhodovat o skutcích (dílčích útocích), které nebyly obsaženy v žalobním návrhu, a nemůže tedy přičíst škodu i za dílčí útoky pokračujícího trestného činu.

[17. Řešení] Správná je odpověď **(B)**, neboť Dušan postupně spáchal dva pokračující přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zák., první prostřednictvím čtrnácti dílčích útoků v době mezi 10. únorem a 15. dubnem 2014, druhý prostřednictvím dvanácti dílčích útoků v době mezi 1. květnem a 14. červencem 2013. Druhý čin byl spáchán předtím, než byl vyhlášen odsuzující rozsudek za první čin (okamžikem spáchání pokračujícího deliktu je provedení posledního dílčího útoku, tzn. že v tomto případě byl druhý čin spáchán 14. července). To znamená, že oba činy byly spáchány v souběhu. Jestliže se o dvou sbíhajících se deliktech nevedlo společné řízení, tj. jestliže se o nich rozhoduje v samostatně vedených řízeních, soud za tyto činy ukládá souhrnný trest podle § 43 odst. 2 tr. zák. V takovém případě zruší výrok o trestu a na něj navazující výroky z předchozího rozsudku, jimž byl pachatel uznán vinným za některý ze sbíhajících se trestných činů. **(A)** Odpověď A je nesprávná,

protože úhrnný trest je ukládán v případě, že se o sbíhajících se trestných činech vedlo společné řízení a soud o těchto činech rozhoduje stejným rozhodnutím (srov. § 43 odst. 1 tr. zák.). **(C)** Odpověď C je nesprávná, protože společný trest za pokračování v trestném činu postupem podle § 45 tr. zák. soud ukládá tehdy, pokud soud odsuzuje pachatele za dílčí útok u pokračujícího trestného činu, za jehož ostatní dílčí útoky již byl pachatel odsouzen rozsudkem, který již nabyl právní moci. V daném případě však je nutno Dušanovo jednání (uskutečňované od 10. února do 14. července) posuzovat jako dva různé skutky, neboť to vyplývá z ustanovení § 12 odst. 11 tr. řádu. **(D)** Odpověď D je nesprávná, protože druhý čin Dušana (jednání z doby od 1. května do 14. července) byl spáchán předtím, než byl vyhlášen odsuzující rozsudek za předchozí Dušanův čin (z doby mezi 10. únorem a 15. dubnem). Tyto činy byly tedy spáchány v souběhu, takže za ně nemůžou být uloženy dva samostatné tresty, ale je nutno uložit trest souhrnný (§ 43 odst. 2 tr. zák.).

[18. Řešení] Správná je odpověď **(C)**, tedy Martin se dopustil přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku. Jde o poměrně nový trestný čin, kterým se postihuje tzv. přechovávání dětské pornografie a jehož zavedením jsme naplnili mezinárodní závazky k potírání dětské prostituce. Martin se tohoto trestného činu dopustil tím, že přechovával fotografická a filmová pornografická díla zobrazující a využívající dítěte. Dítětem se rozumí osoba mladší 18 let (§ 126 tr. zákoníku), v daném případě šlo o osoby ve věku okolo 10 let. Pornografickým dílem se rozumí dílo, jehož účelem je vyvolat, popř. zvyšovat, sexuální vzrušení, nepochybně pod tento termín spadá zobrazení soulože, popř. jiného sexuálního zneužívání dítěte (např. osahávání). Přechováváním je jakýkoliv způsob držení, tedy i na Flash disku v pracovním stole, a to jak pro sebe, tak pro jinou osobu. Martin jednal opět s úmyslem přímým, věděl, že soubory obsahují dětskou pornografii, soubory si chtěl schovat za účelem jejich pozdějšího prohlédnutí.

[19. Řešení] Správná je odpověď **(A)**, tedy soud protokol přečte podle § 211 odst. 1 tr. řádu. Soudce rozhodl, že se hlavní líčení bude konat podle 202 odst. 3 tr. řádu v nepřítomnosti obžalovaného. Musely tedy být splněny i podmínky § 202 odst. 2 tr. řádu a zároveň není naplněna některá z variant v § 202 odst. 4 tr. řádu. V takovém případě lze číst protokol o výsledku svědka za podmínek uvedených v § 211 tr. řádu. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu může být místo výsledku svědka přečten protokol o jeho výpovědi, jestliže soud nepokládá osobní výslech za nutný a státní zástupce i obžalovaný s tím souhlasí; jestliže se však obžalovaný, který byl k hlavnímu líčení řádně předvolán, bez omluvy nedostaví, souhlas obžalovaného s přečtením takového protokolu o výsledku svědka není třeba a postačí souhlas státního zástupce; na tyto skutečnosti musí být obviněný v předvolání upozorněn. Pokud jsou tedy splněny uvedené podmínky, je možné číst protokol o výpovědi svědka z přípravného řízení. Na to nemá vliv ani ta skutečnost, že obhájce jménem obžalovaného výslovně žádá provedení výsledku svědka a nesouhlasí se čtením jeho výpovědi. Právo dát souhlas ke čtení výpovědi svědka je osobním právem obžalovaného, které nepřechází na jeho obhájce.

[20. Řešení] Správná je odpověď **(C)**, neboť okolnost způsobující nepřípustnost trestního stíhání podle § 11 odst. 1 písm. i) tr. řádu nastala až po vyhlášení odsuzujícího rozsudku. Ustanovení § 163 tr. řádu vymezuje podmínky, za kterých je trestní stíhání možno zahájit a vést pouze se souhlasem poškozeného. Je-li poškozených jedním skutkem několik, postačí souhlas být jen jednoho z nich. Poškozený je oprávněn svůj souhlas vzít výslovným prohlášením kdykoliv zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě. Za situace, kdy není dán souhlas s trestním stíháním ani jedním z poškozených, stává se trestní stíhání nepřípustným. Jestliže tato okolnost nastala až po vyhlášení odsuzujícího rozsudku, nelze tento rušit, neboť netrpí žádnou vadou, ale odvolací soud pouze rozhodne o zastavení trestního stíhání z důvodu jeho nepřípustnosti. **(A)** Odpověď A je nesprávná, neboť

důvod nepřipustnosti trestního stíhání nastal až po vyhlášení odsuzujícího rozsudku a není tedy rozsudek třeba rušit. Odvolací soud v dané věci musí rozhodnout sám a nikoliv vracet věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, protože odvolání je vybudováno na principu apelačním s prvky kasace. **(B)** Odpověď B je nesprávná, neboť důvod nepřipustnosti trestního stíhání nastal až po vyhlášení odsuzujícího rozsudku a není tedy rozsudek třeba rušit. Odvolací soud v dané věci rozhodne sám, a to tak, že trestní stíhání obviněného zastaví, aniž by napadený rozsudek zrušil. **(D)** Odpověď D je nesprávná, neboť zákonnými důvody pro zamítnutí odvolání jsou opožděnost podání, podání osobou neoprávněnou nebo podání osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět, nedůvodnost odvolání.

[21. Řešení] Správná je odpověď **(B)**. Adam se dopustil pomoci k provinění krádeže podle § 24 odst. 1 písm. c), § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku. Adam již příslibem odkoupit kradené věci před tím, než jsou skutečně ukradeny, se dopustil tzv. psychické pomoci slibem přispět po trestném činu, zároveň je tím utvrdil v předsevzetí čin spáchat – bude tedy pomocníkem podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k trestnému činu spáchanému Bedřichem a Cyrilem. Tito dva jsou mladiství, dopustili se tedy přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku za užití § 6 odst. 1 zák. o soudnictví ve věcech mládeže (*pozn: aplikace ZSVM není pro řešení relevantní*). Nejde o nepřímé pachatelství, protože ze zadání nevyplývá, že by tito dva mladiství nebyli trestně odpovědní, tedy pro vymizení ovládací či rozpoznávací schopnosti pro nedostatek rozumové a mravní vyspělosti. Podmínka akcesority je tak splněna, protože se Adam účastnil na dokonaném trestném činu jiných, kteří jsou za svůj čin trestně odpovědní. Zda takový pomocník po spáchání činu dodrží svůj slib přispět či nikoli, je pro právní kvalifikaci nerozhodné, případně další kořistění z uvedeného trestného činu (resp. účastenství na něm) se zvláště nepostihuje, pomocník se tak dále nedopouští podílnictví. Trestnost pomoci ani nezanikla, neboť Adam nijak neodstranil nebezpečí zájmu chráněnému trestním zákonem, ani neučinil oznámení o činu, mladiství svůj čin provedli.

[22. Řešení] Správná je odpověď **(C)**. Podle čl. 95 Ústavy je soudce při rozhodování vázán zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu; je oprávněn posoudit soulad jiného právního předpisu se zákonem nebo s takovou mezinárodní smlouvou. Dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu. Z citovaného textu plyne, že má-li soudce za to, že podzákonný předpis (případně jeho některá část) je protiústavní či odporuje mezinárodní smlouvě, musí tuto otázku vyřešit sám a výsledkem by měla být neaplikace té části právního předpisu, kterou shledá protiústavní. Namísto ní pak přímo aplikuje úpravu obsaženou v zákonu nebo dokonce v ústavním zákonu či mezinárodní smlouvě. Na Ústavní soud se obracet nemůže a pokud by tak učinil, byl by návrh odmítnut jako návrh podaný osobou zjevně neoprávněnou. Správnou odpovědí je proto pouze **(C)**.

[23. Řešení] Správná je odpověď **(B)**. Mandát senátora zaniká „automaticky“ zvolením za poslance, přičemž za den zvolení se považuje druhý den voleb. Problematika byla řešena v judikatuře Nejvyššího správního soudu, např. usnesením č. j. Vol 32/2006-45 ze dne 26. června 2006. Na základě argumentace *a minori ad maius* lze pod rozsah čl. 22 Ústavy zahrnout i ty případy inkompatibility, které jsou stanoveny přímo v Ústavě (nejen v prostém „zákoně“). Odpověď **(A)** je nesprávná, neboť klade okamžik zániku senátorského mandátu až do okamžiku vydání ústavně nepodstatného osvědčení o zvolení poslancem, přičemž toto osvědčení pojmově nemůže mít konstitutivní účinky, a připouští tak zároveň (s ohledem na čl. 19 odst. 3) souběh mandátů poslance a senátora, a to na relativně neomezenou dobu (než si poslanec vyzvedne osvědčení). Zároveň nutno čl. 22 Ústavy vyložit tak, že i inkompatibilitu dle čl. 21 lze považovat za stanovou „zákonem.“ Odpovědi **(C)** a **(D)** jsou nesprávné.

né, neboť k platnému zvolení poslancem vyžadují, aby se senátor původního mandátu předem vzdal, aniž by to však bylo Ústavou či judikaturou vyžadováno; odpovědi se pak vzájemně liší toliko nepodstatným časovým určením.

[24. Řešení] Správná je odpověď **(B)**. Při hodnocení střetu mezi ochranou osobnosti (čl. 10 Listiny) a svobodou projevu (čl. 17 Listiny) je třeba vycházet z vyváženosti obou těchto základních práv. Nelze proto říci, že některé z těchto práv má apriorní přednost. Úkolem soudu je v každém konkrétním případě zvážit, kdo je osobou, která výrok učinila, a osobou, vůči které byl tento výrok učiněn. Rovněž je třeba odlišit faktické tvrzení od vysloveného názoru či hodnotového soudu. V daném případě je významné, že autorem výroku byl novinář a dotčen byl aktivně působící politik. Platí, že osoba veřejně činná musí snést větší míru kritiky než osoba, která se nikterak veřejně neprofiluje. Ani o aktivně činném politikovi však nelze uvádět nepravdivá faktická tvrzení, a proto je správnou odpověď **(B)**.

[25. Řešení] Správná je odpověď **(D)**. Jak vyplývá z judikatury ústavního soudu i obecných soudů a ostatně i z názorů trestněprávní teorie, jestliže odvolací soud považuje rozsah dokazování za úplný, vady rozsudku nemůže shledat a vytknout tam, kde soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr. řádu, tzn. že je hodnotil podle vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil logicky odůvodněná úplná skutková zjištění. Odvolací soud tedy nemůže podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem a své závěry následně „vnucovat“ či udělovat v tomto směru soudu prvního stupně „závazné pokyny“, jak důkazy hodnotit. Za situace, kdy provedené důkazy odvolací soud sám hodnotí jinak než soud prvního stupně, nemůže rozhodnout o zrušení rozsudku soudu prvního stupně bez toho, že by nezbytné důkazy zopakoval bezprostředně v řízení před odvolacím soudem. Proto v takových případech musí odvolací soud postupovat podle § 259 odst. 1, příp. odst. 3 tr. řádu. Jestliže tak soud nečiní, dopouští se svévole ve smyslu čl. 2 odst. 2 Listiny, kterou porušuje právo na spravedlivý proces obžalovaného v trestním řízení (čl. 36 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy). Proto je zcela nesprávná odpověď **(A)**. Stejně tak je nesprávnou odpověď **(B)**, neboť trestní řád v ustanovení § 262 tr. řádu příkazání věci jinému senátu soudu prvního stupně za striktně stanovených podmínek umožňuje. Odpověď **(C)** by za určitých okolností mohla být správnou, nicméně v tomto případě a samotná její formulace činí odpověď nesprávnou. Zásada *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného) s oporou v zásadě presumpce nevinny dle čl. 40 odst. 2 Listiny je relevantní především ve fázi hodnocení provedených důkazů, kdy se vyskytují pochybnosti, které nebylo možné překlenout ani na základě doplněného dokazování, jejichž účelem bylo odstranit rozporů v dokazování, typicky protichůdné svědecké výpovědi či protichůdné závěry znaleckých posudků.

Judikatura:

ÚS: nález sp. zn. IV. ÚS 335/05 ze dne 6. 6. 2006 (N 116/41 SbNU 453) či nález sp. zn. I. ÚS 49/06 ze dne 20. 5. 2008 (N 92/49 SbNU 381)

NS: rozhodnutí sp. zn. 4 Tz 105/2006; sp. zn. 4 Tz 45/2006 či sp. zn. 2 Tzn 187/96

[26. Řešení] Správná je odpověď **(A)**. V otázce zákazu donucení k sebeobviňování je nutno rozlišovat případy donucení k aktivní součinnosti (výpověď, poskytnutí dokumentů) a pasivní strpění určitého zákroku. Uvedené respektuje (rozlišuje) aktuální judikatura Ústavního soudu i Evropského soudu pro lidská práva. Přímo odběrem pachové stopy se za srovnatelných skutkových podmínek zabývalo stanovisko pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS-st. 30/10 ze dne 30. 11. 2010 (439/2010 Sb.; ST 30/59 SbNU 595), jehož výrok zní: „Na úkony dle § 114 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění

pozdějších předpisů, spočívající v sejmutí pachové stopy, odebrání vzorku vlasů a bukálního stěru, jejichž cílem je získání objektivně existujících důkazů pro forenzní vyšetření a které nevyžadují aktivní jednání obviněného či podezřelého, ale toliko strpění jejich provedení, nelze pohlížet jako na úkony, jimiž by byl obviněný či podezřelý donucován k ústavně nepřijatelnému sebeobviňování. K zajištění součinnosti obviněného či podezřelého při opatřování těchto důkazů je tudíž možno užít zákonných donucovacích prostředků.“

[27. Řešení] Správná je odpověď **(D)**. Jedná se o porušení § 155 odst. 1 a 156 odst. 3 o. s. ř. a tím, že se jedná o naplnění skutkové podstaty kárného deliktu podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Zda se účastníci řízení odvolali či nikoliv není rozhodná. Obdobný případ byl řešen Nejvyšším správním soudem v rozhodnutí č. j. 13 Kss 10/2011 – 86 ze dne 9. listopadu 2011. Odpověď **(A)** je nesprávná, protože jednak i rozhodování o nákladech řízení je „integrální součástí“ řízení jako celku a určité záruky spravedlivého procesu se na ně vztahují, a jednak neuplatnění opravných prostředků je pro naplnění skutkové podstaty dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích nepodstatné. Odpověď **(B)** je nesprávná, neboť sice správně odkazuje na porušená zákonná ustanovení, avšak nesprávně odkazuje na institut nezpůsobilosti soudce (§ 91), nikoliv kárného provinění. Odpověď **(C)** je nesprávná, neboť bezdůvodně zužuje obsah pojmu „rozsudek“ v rozporu s textem zákona a zároveň odkazuje na kvalifikaci skutku jako drobného poklesku ve smyslu § 88a, což je zjevně nepřiměřené.

[28. Řešení] Správná je odpověď **(A)**. Pan Hlavička je aktivně legitimován k podání žaloby proti rozhodnutí krajského úřadu, protože tvrdí, že tímto rozhodnutím byl zkrácen na svých právech (vlastnickém právu); pokud tedy doloží, že vlastní sousední nemovitost, jeho žaloba musí být projednána, i přestože nebyl účastníkem správního řízení. Řešení (C) proto nemůže být správné. Řešení (D) je standardním nešvarem krajských soudců, podle obsahu zadání není možno usoudit na nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Řešení (B) také není správné, každá vada správního řízení nemusí zákonitě vést ke zrušení napadeného správního rozhodnutí, pokud se v řízení před soudem prokáže, že nedošlo k zásahu do práv žalobce.

[29. Řešení] Správná je odpověď **(D)**. Dle přiložené judikatury je rozhodování dle § 5 „starého“ obč. zák. příkladem svěření pravomoci správním orgánům rozhodovat ve věcech občanskoprávních, přičemž předmětem rozhodnutí správních orgánů v tomto řízení není veřejné subjektivní právo, ale právo soukromé. Pokud tedy v soukromoprávní věci rozhodl na základě speciálního kompetenčního ustanovení § 5 obč. zák. správní orgán, může se žalobce obrátit na soud v občanském soudním řízení jednajícím podle části páté občanského soudního řádu, který pak znovu uváží, zda došlo k zásahu do pokojného stavu, a zda je na místě zásah zakázat nebo uložit obnovení předešlého stavu. O žalobě proti takovému rozhodnutí je tedy příslušný rozhodovat soud v občanském soudním řízení a žaloba ke správnímu soudu je v takových případech nepřijatelná podle § 68 písm. b) s. ř. s. proto jsou zbylé odpovědi nesprávné. Odpověď (A) zcela, odpověď (B) i (C) by závisely na posouzení věci, přičemž odpověď (C) by se nejvíce blížila správnému rozhodnutí, pokud by byla založena kompetence správního soudu.

Judikatura:

ÚS: nález sp. zn. III. ÚS 142/98 ze dne 4. 6. 1998 (N 65/11 SbNU 131); stanovisko pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS-st. 18/03 ze dne 13. 5. 2003 (ST 18/30 SbNU 533)].

NSS: rozsudek ze dne 13. 9. 2007, č. j. 8 As 2/2005-32 (č. 908/2006 Sb. NSS) a také usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 8. 10. 2008, č. j. Konf 8/2008 – 4 (dostupné na www.nssoud.cz)

[30. Řešení] Správná je odpověď **(B)**. Podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou „*státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.*“ Podle odst. 3 téhož ustanovení se cit. zákon nevztahuje „*na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.*“ Z ustálené judikatury Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu vyplývá, že za relevantní hlediska pro určení, zda se jedná o instituci veřejnou či soukromou, lze označit: a) způsob vzniku (zániku) instituce (z pohledu přítomnosti či nepřítomnosti soukromoprávního úkonu); b) hledisko osoby zřizovatele (tedy zda je zřizovatelem instituce stát či nikoli); c) subjekt vytvářející jednotlivé orgány instituce (tj. zda dochází ke kreaci orgánů státem či nikoli); d) existence či neexistence státního dohledu nad činností instituce; e) veřejný nebo soukromý účel instituce. Při posuzování kritéria veřejného účelu je podstatné, zda je veřejný účel danou institucí naplňován materiálně. V citovaném rozsudku č. j. 1 As 114/2011 – 121 pak NSS jednoznačně na základě uvedených kritérií dovedl, že Dopravní podnik hl. města Praha je „veřejnou institucí“, resp. materiálně svou činností, která spočívá v provozování linek veřejné osobní dopravy na území hlavního města Prahy, naplňuje spíše veřejný než soukromý účel, byť formou jde o soukromoprávní subjekt Proto je tedy ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím subjektem povinným. Nelze proto považovat za správný případný postup podle (D), již vůbec odpověď (C) a koneckonců ani odpověď (D), jednak z výše uvedených důvodů, jednak proto, že požadované informace z výsledku veřejné zakázky a její realizace ze své povahy nemohou být předmětem obchodního tajemství.

Judikatura:

ÚS: nález sp. zn. I. ÚS 260/06 ze dne 24. 1. 2007 (N 10/44 SbNU 129) (K povaze státního podniku Letiště Praha jako veřejné instituce) či nález sp. zn. III. ÚS 686/02 ze dne 27. 2. 2003 (N 30/29 SbNU 257) (K povaze FNM ČR)

NSS: rozsudek ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 114/2011 – 121; rozsudek ze dne 15. 10. 2010, č. j. 2 Ans 7/2010 – 175 (K povaze ČEZ, a.s.); či rozsudek ze dne 29. 5. 2008, č. j. 8 As 57/2006 – 67.

[31. Řešení] Správná je odpověď **(A)**. Nastalou situaci zcela jednoznačně řeší ust. § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, které stanoví, že „*usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.*“ Jak je ze zadání zřejmé, usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci doručením dne 13. 2. 2013 (nikoliv vyhlášením jak nesprávně naznačuje odpověď (B), přičemž k zaplacení soudního poplatku došlo evidentně před jejím nabytím. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že byl uhrazen v nesprávné (vyšší) výši, ani že byl uhrazen po původně stanovené lhůtě, neboť rozhodujícím momentem je skutečně až nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení.

[32. Řešení] Správná je odpověď **(B)**. Z ustálené judikatury krajský soudů i NSS ve vztahu k rozhodnutím v oblasti určování advokátů ČAK ve smyslu § 18 odst. 2 zákona o advokacii vyplývá, že ČAK představuje veřejnoprávní korporaci typu profesní samosprávy, má samostatnou právní subjektivitu a vystupují a jednají za ni jednotlivé orgány na základě jejich působnosti, vymezené zákonem a blíže konkretizované ve stavovských předpisech. Rozhodnutí o určení advokáta (o jeho zrušení) je rozhodnutím v oboru veřejné správy a podléhá přezkumu ve správním soudnictví [(vyloučení odpovědi (D))], přičemž zákon o advokacii u určení advokáta (případně u zrušení tohoto určení) stanoví, že rozhoduje Komora (§ 18)

a blíže vymezuje, že v rámci Komory toto rozhodování přísluší předsedovi Komory [§ 45 odst. 2 písm. a)], který má sídlo v Praze. Naopak ve vztahu k pobočce České advokátní komory v Brně zákon pouze demonstrativním způsobem uvádí, že tato zejména zajišťuje působnost pro evropské advokáty a advokáty se sídlem v obvodu krajských soudů v Brně a Ostravě a pro jejich advokátní koncipienty (§ 40 odst. 1) [(vyloučení odpovědi (C)]. Jak NSS mnohokrát v minulosti dovodil, „*proti usnesení, jímž krajský soud rozhodl o postoupení věci místně příslušnému soudu, je kasační stížnost přípustná.*“ Usnesení o postoupení z důvodu místní nepříslušnosti totiž nemá charakter rozhodnutí, kterým se toliko upravuje vedení řízení [ve smyslu § 104 odst. 3, písm. b) s. ř. s.], neboť se jím citelně zasahuje do práva účastníka řízení na zákonného soudce. **Judikatura:** NSS: rozsudek ze dne 27. 1. 2005, č. j. 6 Ads 31/2004–35; rozsudek ze dne 5. 1. 2012, č. j. 2 As 141/2011 - 27, či rozsudek ze dne 28. 2. 2012, č. j. 2 As 38/2012-50.

[33. Řešení] Správná je odpověď **(C)**. Za úhradu leasingových splátek jsou solidárně odpovědni dva zakladatelé, kteří jménem společnosti podepsali leasingovou smlouvu. § 127 zák. 89/2012 Sb. říká, že za právnickou osobu lze jednat jejím jménem již v době před jejím vznikem, ovšem kdo takto jedná, je z takového jednání oprávněn a zavázán sám. Pokud jedná více osob, jsou odpovědny solidárně. Právnická osoba může přitom účinky tohoto jednání převzít, ovšem pouze do tří měsíců od svého vzniku. Pro společnost s ručením omezeným platí speciální úprava provedená § 190 odst. 2 písm. l) zák. č. 90/2012 Sb., který svěřuje do působnosti valné hromady rozhodnutí o převzetí účinků jednání učiněných za společnost před jejím vznikem. Takové rozhodnutí tedy nemohou učinit jednatelé, nýbrž pouze valná hromada. Z uvedeného je zřejmé, že odpověď A) je nesprávná, neboť společnost s ručením omezeným závazek platně nepřevzala. Také odpověď B) je nesprávná, neboť jednomyslné schválení leasingové smlouvy učiněné jednateli ve lhůtě tří měsíců od vzniku společnosti nezakládá vznik jejich odpovědnosti za úhradu dlužných splátek. Za úhradu dlužných splátek nemohou být odpovědni ani všichni zakladatelé, neboť ze zákona plyne solidární odpovědnost jen těch zakladatelů, kteří závazek jménem společnosti sjednali. Odpověď D) je tudíž také nesprávná.

[34. Řešení] Správná je odpověď **(B)**. Právo na podíl na zisku akcionářů vzniklo, neboť valná hromada byla řádně svolaná v souladu s § 406 z.o.k., byla usnášeníschopná a rozhodnutí bylo přijato nadpoloviční většinou přítomných. Právo na podíl na zisku se též stalo splatným v souladu s § 34 odst. 2 z.o.k. Stanovení termínu výplaty valnou hromadou nemá na platnost rozhodnutí valné hromady žádný vliv (A, C). Na vznik splatnosti podílu na zisku nemělo žádný vliv rozhodnutí valné hromady o tom, že zisk je splatný v uvedených dnech v sídle společnosti, jakož i to, že o termínu splatnosti rozhodla valná hromada, ačkoli má o něm rozhodovat představenstvo (§ 34 odst. 3 z.o.k.). V termínu od 10.10.2014 do 15.10.2014 byl již podíl na zisku splatný, neboť úprava § 34 odst.2 z.o.k. stanoví termín splatnosti nejpozději do 3 měsíců od schválení (D). Společnost tak byla s jeho výplatou již v prodlení. Správný byl také postup představenstva spočívající v rozhodnutí o výplatě podílu na zisku bezhotovostním převodem.

V zadání se uvádí: „*Jednání valné hromady se účastnili akcionáři vlastníci akcie představující v součtu jmenovitých hodnot 58% základního kapitálu. Z tohoto počtu hlasovalo pro přijetí návrhu představenstva na rozdělení zisku 37%.*“ To znamená, že pro návrh představenstva hlasovala méně než polovina přítomných, tj. není pravda, že „*rozhodnutí bylo přijato nadpoloviční většinou přítomných*“. Proto je nesprávná též odpověď (B) a otázku nutno stornovat.

[35. Řešení] Správná je odpověď **(A)**. Společník ve společnosti může převést svůj podíl kdykoli na jiného společníka, pokud je zde souhlas obou smluvních stran. Společenská smlouva může podmínit platnost takového převodu pouze souhlasem orgánu společnosti.

V takovém případě musí příslušný orgán společnosti souhlas udělit nejpozději do 6 měsíců od uzavření smlouvy, jinak vzniká převodci právo na vystoupení ze společnosti (§ 207 z.o.k.). Toto právo však musí uplatnit ve lhůtě 1 měsíce od uplynutí šestiměsíční lhůty od uzavření smlouvy, jinak se k vystoupení nepřihlíží (§ 207 odst. 3 z.o.k.). Souhlas valné hromady může být udělen jak dopředu (před uzavřením smlouvy o převodu obchodního podílu), tak po uzavření smlouvy. Předchozí souhlas není podmínkou platnosti uzavřené smlouvy (odpověď C) . Oznámení o vystoupení nemusí mít úředně ověřený podpis (odpověď D). Takový požadavek na projevenou vůli zákon neklade.

[36. Řešení] Správná je odpověď **(D)**, jde o aplikaci ust. § 389 IZ, oddlužení je přípustné i u dlužníků s pohledávkami z podnikání, a to v případě, že jde o pohledávku zajištěnou nebo daný (tedy nezajištěný) věřitel souhlasí.

[37. Řešení] Správná je odpověď **(B)**, rozhodnutí vydaná v insolvenčním řízení jsou účinná okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku - § 89 IZ.

[38. Řešení] Správná je odpověď **(B)**. Soud žalobě vyhověl jen vůči žalovanému 1, výstavci směnky, vůči žalovanému 2. žalobu zamítl. Sporná směnka obsahuje slib výstavce směnky, že majiteli směnky zaplatí směnečný peníz. Tedy se jedná o směnku vlastní (čl. I. § 75 bod 2. zákona směnečného a šekového), ze které je nepochybně zavázán její výstavce. Proto nepřichází v úvahu úplné zamítnutí žaloby ve smyslu možnosti **D**. Doložka o přijetí směnky (akceptační doložka) je na vlastních směnkách doložkou nadbytečnou, se kterou právo nespojuje žádné účinky. To platí jak ve vztahu k otázce platnosti směnky, to znamená, že vlastní směnka jen pro tuto doložku nemůže být neplatnou, ale také ve vztahu k případnému závazku žalovaného 2., který opatřil směnku bezcennou doložkou a proto nemůže být, ač na směnce podepsán, považován za směnečného dlužníka. Z tohoto důvodu nebylo možné vůči němu žalobě vyhovět a proto nepřicházejí v úvahu ani možnosti uvažované pod **A**. a pod **C**. Institut přijetí směnky je spojen se směnkou cizí, která je příkazem výstavce směnky třetí osobě (čl. I. § 1 bod 2. zákona směnečného a šekového), to jest směnečníkovi. Ten svým prohlášením o přijetí akceptuje výstavcův příkaz a zavazuje se směnku zaplatit jejímu majiteli. Stává se tak dlužníkem ze směnky (čl. I. § 28 zákona směnečného a šekového).

Test zadaný

3. března 2014

Námítky a jejich vyhodnocení

Námítky pisatele A

otázka 5:

Hugo Novák byl osvojen, proto by měla být správná také odpověď A

Ano, na konci zadání se uvádí: „Tři roky na to byl Hugo Novák osvojen Petrem Kamenickým, novým manželem své matky.“ Proto se Petr Novák se nepovažuje za otce Huga Nováka, bez ohledu, ať už došlo, anebo nedošlo k řádnému popření otcovství (k němuž se vztahuje začátek zadání). Vedle odpovědi (C) je tedy správná i odpověď (A).

otázka 34:

37% "z tohoto počtu" (tedy z 58%) je 37% přítomných, takže usnesení nebylo přijato nadpoloviční většinou přítomných - odpovědi B až D nemohou být správně.

Ano, zadání zní: „Jednání valné hromady se účastnili akcionáři vlastníci akcie představující v součtu jmenovitých hodnot 58% základního kapitálu. Z tohoto počtu hlasovalo pro přijetí návrhu představenstva na rozdělení zisku 37%.“ Výraz „z tohoto počtu“ se nutně vztahuje k akcionářům, kteří se zúčastnili valné hromady. Proto nemůže být správná ani odpověď (B), kterou se jako správná uvádí v řešení. Z tohoto důvodu nutno otázku č. 34 stornovat.

Námítky pisatele B

otázka 2:

Nelze vyloučit že odpovědi A,B,C jsou nepravdivé – mohou tedy být i pravdivé.

Podle mého názoru je odpověď (C) nepravdivá, domnívám se, že tato situace nikdy nenastane, protože Adam Nezbedný nedostane buď nic nebo maximálně $\frac{1}{4}$ dědictví (podle platnosti listin, která nelze ze zadání jednoznačně posoudit). S ohledem na platnost/neplatnost listin může nastat i situace (A). Naproti tomu odpověď (B) se mi jevila jako nejsprávnější (tedy nikoli zcela správná ale nejsprávnější) protože Adam Nezbedný skutečně nebude dědicům nic dlužen (což se mi jevílo jako podstata), oznámí-li notáři, že se domnívá, že majetek může být předlužen - notář logicky nabídne vyhotovení soupisu majetku a uplatní se výhrada soupisu (a proto jsem ne zvolila odpověď (D) kterou jsem původně zvažovala).

Výraz „nelze vyloučit, že odpovědi (A), (B) i (C) jsou nepravdivé“ značí: možnost, že všechny tyto odpovědi jsou nepravdivé, připadá v úvahu; zadání nevede k závěru, že některá z odpovědí (A), (B) nebo (C) musí být nutně pravdivá. Jak píšete, varianta (A) může i nemusí nastat - a proto nelze vyloučit, že tato odpověď je nepravdivá. Varianta (B) pak rozhodně nemůže být správnější než varianta (D) již proto, že ze zadání nevyplývá, že by Adam Nezbedný cokoli uplatnil vůči notáři. Naopak: ve variantě (B) je popsáno výhradně jednání Adama Nezbedného, které spočívá v tom, že ten „oznámil věřitelům předlužení“. Takové jednání však účinky výhrady soupisu mít nemůže, jak popsáno v řešení.

otázka 5:

Tvrzení (A) podle mého názoru může být pravdivé, domnívám se, že Petr Novák mohl platně popřít otcovství ve smyslu § 786 odst. 1 NOZ, což by záleželo na detailech případu a prováděném dokazování, lhůty byly dodrženy.

Zadání je zavádějící, uvádí formulaci popřel (nikoli pokusil se popřít, zahájil řízení o popření otcovství). O osobě Jiřího Adamce a jeho sňatku s Hanou Novákovou se navíc zadání vůbec nezmiňuje.

Varianta (A) byla uznána za správnou již z jiného důvodu, viz výše.

otázka 6:

Tvrzení (C) ze zadání není stejně tak patrné, zda si strany neujednaly přechod vlastnického práva převzetím, neboť ustanovení NOZ jsou převážně dispozitivní a smluvní strany mají vždy tendenci držet se zavedených pravidel s ohledem na redukci neznámých rizik.

Pokud určitá skutečnost ze zadání nevyplývá, pak z ní nelze vycházet; ostatně, v zadání se vyskytuje celistvý text smlouvy, který o okamžiku převodu vlastnického práva mlčí. Proto si nelze přimyslet, že si strany takový okamžik převodu ujednaly (odchylně od zákonného dispozitivního ustanovení). Obdobně si k zadání nelze přimyslet např. to, že strany hned druhý den strany smlouvu jinak změnilly či vůbec zrušily, ač tuto právní možnost jistě měly.

otázka 7:

S odpovědí nesouhlasím, i v řízení týkajícím se nezletilých může dojít (a v praxi skutečně i dochází) k přenesení příslušnosti s ohledem na změnu okolností – typicky změna bydliště dítěte (a rodiče jemuž je dítě svěřeno do péče). V zadání se uvádí, že matka, které bylo dítě svěřeno do péče má bydliště v Prostějově. K tomu i § 4 zákona o zvláštních řízeních soudních.

Úvodem vhodné citovat z řešení: „V řízení je sice dán nedostatek místní příslušnosti dle § 88 písm. c) OSŘ, protože v řízení ve věcech péče soudu o nezletilé je perpetuatio fori (§ 11 OSŘ) dáno prvním řízením ve věci téhož nezletilého. Ze zadání vyplývá, že již proběhlo řízení v Českých Budějovicích, proto měl být návrh na změnu rozsudku podán tam.“ Ze zadání naopak nevyplývá jakákoli změna okolností. Testuje se schopnost aplikovat právních předpisů na zadaný skutkový stav, nikoli dotvořit zadání tak, aby odůvodnilo určenou odpověď. K tomu viz též zdůvodnění pod Vašimi námitkami k otázce č. 6.

otázka 10:

Podle § 15a je právem účastníků vyjádřit se k osobě soudce a je-li podána námitka podjatosti, soud ji v praxi předkládá s vyjádřením nadřízenému soudu podle § 15b i když s ní nesouhlasí a považuje ji za nedůvodnou. Postup podle (A) by vedl k nesouhlasné reakci dotčeného účastníka.

Jedná se o případ, který výslovně řeší § 15b odst. 2 OSŘ (ten představuje *lex specialis* k § 15b odst. 1 OSŘ, k němuž se vztahuje Vaše námitka). Z výslovného ustanovení § 15b odst. 2 OSŘ plyne přinejmenším možnost, aby soud námitku podjatosti nepředkládal nadřízenému soudu a namísto toho věc rozhodnul v *témže jednání*, má-li za to, že námitka není důvodná (k nedůvodnosti námitky srov. část řešení k odpovědi (B)). Tedy: soud

způsobem (A) přinejmenším rozhodnout mohl, zatímco odpovědi (B), (C) i (D) jsou zjevně nesprávné.

otázka 12:

Obviněný Albert měl oslabenou schopnost své jednání ovládat v důsledku duševní poruchy, domnívám se tedy že se nacházel ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu § 40, § 47, trestního zákoníku, kdy lze uložit ochranné léčení, detenci či snížit trest pod dolní hranici trestní sazby.

Albert měl „zcela vymizelou schopnost rozpoznat protiprávnost svého činu“ (citováno ze zadání). Ustanovení § 26 TZ zní: „Kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu nemohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání, není za tento čin trestně odpovědný.“ To znamená, že postačí, je-li naplněna byť i jediná z obou složek: (1) neschopnost rozpoznat protiprávnost; a (2) neschopnost ovládat své jednání. Protože je u Alberta naplněn znak (1), je dle § 26 TZ nepřičetný, a to bez ohledu na skutečnost, zda je jeho ovládací schopnost nulová, oslabená, průměrná, anebo zvýšená.

otázka 15:

Podle § 74 odst.2 tř. má stížnost státního zástupce proti propuštění z vazby odkladný účinek, proto by měla být správná odpověď (B)

Postačí citovat z řešení: „Dle ustanovení § 74 odst. 2 tr. řádu přiznává zákon stížnosti státního zástupce proti rozhodnutí o propouštění obviněného z vazby odkladný účinek, ovšem pod podmínkou, že byl-li státní zástupce přítomen při vyhlášení rozhodnutí, má jeho stížnost odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí (§ 74 odst. 2 věta druhá). V zadaném případě státní zástupce vyhlášení rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby na svobodu přítomen byl, ovšem stížnost podal až dodatečně v zákonné lhůtě, nikoliv ihned po jeho vyhlášení.“

POŘ	příjmení, jméno, titul	BODY	B	D	B	A	C	A	D	B	D	A	C	C	B	D	A	C	B	C	A	C	B	C	B	B	D	A	D	A	D	B	A	B	C	N	A	D	B	B																			
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38																			
01.		28	C	D	B	B	A	A	A	A	C	D	A	C	C	C	A	B	B	C	A	B	D	A	D	A	D	B	A	A	B	B	B	D	B	A	B	C	B	A	B	B	C																
			0	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0																
02.-03.		27	B	A	B	A	A	A	D	B	D	A	C	C	D	D	B	C	C	C	C	B	B	C	B	B	A	A	D	A	D	B	A	A	B	B	B	D	B	B	B	B																	
			1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1															
02.-03.		27	B	D	B	A	A	A	D	B	D	A	C	B	B	C	A	A	B	B	C	C	B	C	B	B	D	A	D	A	D	D	A	A	C	B	B	C	D	B	B	B																	
			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1															
04.-05.		26	B	D	A	A	C	A	A	B	D	A	C	C	C	D	A	D	C	C	A	C	B	C	A	B	D	A	D	A	B	D	A	A	A	B	A	D	B	A	A	C	B	A	D	B	A												
			1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1										
04.-05.		26	D	D	D	A	C	A	C	B	D	A	B	C	B	D	D	C	C	C	A	C	B	C	C	B	A	A	D	A	D	B	A	A	A	D	A	C	B	B	B	B	B	B	B	B													
			0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1									
06.-08.		25	B	D	B	A	C	C	D	B	D	A	C	C	B	D	B	D	C	C	A	B	B	C	B	B	D	A	B	B	D	B	A	B	A	B	B	C	D	A	A	B	B	B	B	B	B	B											
			1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1							
06.-08.		25	D	A	A	A	A	D	D	B	D	A	C	C	C	D	D	C	C	A	C	B	C	B	B	D	D	D	A	B	B	A	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B								
			0	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1						
06.-08.		25	B	A	B	C	A	B	A	B	D	A	C	C	C	D	D	D	B	C	A	B	B	C	D	D	D	A	D	A	D	B	A	B	A	A	A	C	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B							
			1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1				
09.-12.		24	B	D	A	A	C	D	A	C	D	D	C	B	B	D	A	C	B	C	A	B	B	C	B	D	D	D	D	A	D	B	A	B	A	D	D	A	B	C	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B							
			1	1	0	1	1	0	0	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1			
09.-12.		24	D	D	B	B	A	A	A	C	D	A	C	B	B	D	A	D	B	C	C	B	C	B	B	D	A	D	A	D	D	A	B	A	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B					
			0	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1			
09.-12.		24	B	D	D	A	C	A	C	C	A	A	C	B	C	D	A	D	C	B	A	C	B	C	C	D	D	A	D	B	C	B	A	B	C	D	A	D	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B					
			1	1	0	1	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
09.-12.		24	B	D	B	A	A	C	D	C	D	A	C	B	B	C	A	C	C	B	A	B	B	C	B	D	A	A	D	A	D	B	C	B	A	C	B	A	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B				
			1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
13.-16.		23	B	D	A	A	C	D	A	A	A	A	C	C	B	D	B	C	C	A	C	B	C	B	B	D	B	D	A	C	B	A	B	A	B	A	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B					
			1	1	0	1	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
13.-16.		23	C	A	C	A	C	B	C	B	D	A	C	C	B	D	A	C	C	B	A	C	B	C	B	B	D	A	C	B	C	B	B	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A			
			0	0	0	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
13.-16.		23	D	A	C	C	A	A	D	B	D	A	C	B	C	D	B	D	B	C	C	C	B	C	A	B	A	A	D	A	D	B	A	C	A	C	B	D	B	A	C	A	C	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B				
			0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
17.-25.		22	B	D	D	B	C	A	D	C	D	A	C	B	B	B	B	C	C	C	A	C	C	C	B	D	D	D	A	B	C	B	A	A	C	B	A	C	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B					
			1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
17.-25.		22	D	A	B	B	C	A	D	B	C	A	C	C	C	D	B	D	C	C	C	C	B	C	B	B	A	B	D	A	D	B	A	A	C	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B				
			0	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	0	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
17.-25.		22	B	D	B	D	C	D	A	B	A	B	C	B	B	D	A	D	B	C	B	B	C	B	A	B	D	D	A	D	D	A	B	C	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B			
			1	1	1	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
17.-25.		22	D	D	B	A	C	A	D	C	D	A	C	C	B	D	A	D	C	C	B	C	B	C	A	D	D	D	A	D	B	D	B	A	A	C	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B		
			0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
17.-25.		22	D	D	A	A	C	B	C	B	D	A	C	B	B	D	A	D	B	C	A	A	C	C	A	B	A	A	C	B	C	B	A	D	A</																								

17.-25.			B D B A A B C B A D C B C D B C C C A B C C B B D A D A B D A B A D B C B B
		22	1 1 1 1 1 0 0 1 0 0 1 0 0 1 0 0 1 1 1 1 1 1 1 1 1 0 0 1 1 0 0 1 1 0 0 0 1 1
17.-25.			D B B B A A D B A B B B C D D C B C C C B C B A D D D A D D A A C C C C D B B
		22	0 0 1 0 1 1 1 1 0 0 0 0 0 1 0 1 1 1 1 0 1 1 1 0 1 1 1 0 1 1 0 1 1 0 1 0 1 1
26.-30.			B D D B C A D A A A C C C D D A C C C C B C B B D A D B D D A D A B B D D A
		21	1 1 0 0 1 1 1 0 0 1 1 1 0 1 0 0 0 1 0 1 1 1 1 1 1 1 1 1 0 1 0 1 0 0 0 0 0
26.-30.			B A D A D B C C D B C C B D B C B B A B B C B D D A D A C B A C D B A C B A
		21	1 0 0 1 0 0 0 0 1 0 1 1 1 1 0 1 1 0 1 0 1 1 1 0 1 1 1 1 0 1 1 0 0 1 0 1 0
26.-30.			B D D B C A B B A C C C C D A D B C A D B A D B D A B A B A B A A C B B C B A
		21	1 1 0 0 1 1 0 1 0 0 1 1 0 1 1 0 1 1 0 0 1 0 0 1 1 1 0 1 1 0 1 1 0 1 0 1 0
26.-30.			D D B D A A B A A D C B B C B D C C A C B C B B A A D C D B A B A B A B B C
		21	0 1 1 0 1 1 0 0 0 0 1 0 1 0 0 0 0 1 1 1 1 1 1 1 0 1 1 0 1 1 1 1 0 1 1 1 0
26.-30.			D D B A A A A C D A C C B D B D C B A B B C B B B A C B C B A D A C D D B A
		21	0 1 1 1 1 1 0 0 1 1 1 1 1 1 0 0 0 0 1 0 1 1 1 1 0 1 0 0 0 1 1 0 0 0 1 0
31.-39.			B A D C B B A B D A C C D D A C C B C C B C B B C B B A A D A B B B A A B A D B C
		20	1 0 0 0 0 0 0 1 1 1 1 1 1 0 1 1 1 0 0 0 0 1 1 1 1 0 1 1 1 0 1 0 0 0 1 1 0
31.-39.			D D D A C B C D D A C C B C A D C C A B C C B B B A B A D D A D A B C D A B
		20	0 1 0 1 1 0 0 0 1 1 1 1 1 1 0 1 0 0 1 1 0 0 1 1 1 0 1 0 1 1 0 1 0 1 0 1 0
31.-39.			B A A A A A C B C D C D B D B C D C C B B C A D D B D A C B A D C B C B B B
		20	1 0 0 1 1 1 0 1 0 0 1 0 1 1 0 1 0 0 1 1 0 0 1 0 1 1 0 1 1 0 1 1 0 1 1 0 1
31.-39.			D A C C A C C B A D C C B C C D C C A C B C A B D D A A C B A B C B A B C B A D B A
		20	0 0 0 1 0 0 0 1 0 0 1 1 1 1 1 1 0 0 0 1 1 1 1 1 0 0 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 0
31.-39.			D D A A NIC D A B A A C B B D B D B C A B B C B B D B A A D B A B NICNICNICNIC A A
		20	0 1 0 1 0 0 0 1 0 1 1 1 0 1 1 0 0 1 1 1 0 1 1 1 1 1 0 0 1 1 1 1 1 0 0 0 0
31.-39.			B D A A C A C B A A C B C D B C C C A B B A B B C D D B B B A B A D D C B A
		20	1 1 0 1 1 1 0 1 0 1 1 0 0 1 0 1 1 0 1 0 1 0 1 1 0 0 1 0 0 1 1 1 0 0 0 1 0
31.-39.			B D A B A A A B A A C C B D B A B A C D A C D A B A D A D A B D A A C A B D D A
		20	1 1 0 0 1 1 0 1 0 1 1 1 1 1 1 1 0 0 0 1 1 0 1 1 1 1 1 1 1 1 0 0 1 0 1 0 1 0
31.-39.			B A D A A C D B D A C B B D B D C C A B C C B D D A D C B B A C C C C C C C
		20	1 0 0 1 1 0 1 1 1 1 1 0 1 1 0 0 0 1 1 0 0 1 1 0 1 1 1 1 0 0 1 1 0 1 0 0 0 0
31.-39.			NIC D A B A D D B D A C C B C B C C C A B B A C B D A C B C B A A A D D A B B
		20	0 1 0 0 1 0 1 1 1 1 1 1 1 1 0 0 1 0 1 1 0 1 0 0 1 1 1 0 0 0 1 1 0 0 0 1 1
40.-44.			B D A C C B C B D A C B D C B D C C A C D A A B A A D A D A A B A B A C B C
		19	1 1 0 0 1 0 0 1 1 1 1 0 0 0 0 0 1 1 1 0 0 0 1 0 1 1 1 1 1 0 1 1 0 1 1 0 1 0
40.-44.			D D B B A D C D D C C B D D A B C C A C A B B C A D B B B A D A B A C B B
		19	0 1 1 0 1 0 0 0 1 0 1 1 1 1 0 0 1 1 0 0 0 0 1 1 0 1 1 0 0 1 1 0 0 1 1 0 1 1
40.-44.			B D B C A D A B B D C C B C B C C C A B C C B D A D B B D B A B C B B A B A
		19	1 1 1 0 1 0 0 1 0 0 1 1 1 0 0 1 1 0 0 1 1 0 0 0 0 0 0 1 1 1 1 1 1 1 1 0 1 0
40.-44.			D A C C A C D B D A C B D D C D B C C C B C A B A D D B C B A A A D B D B B
		19	0 0 0 0 1 0 1 1 1 1 1 0 0 1 0 0 1 1 0 0 1 1 1 1 0 1 0 0 1 0 0 1 1 0 0 1 1 1
40.-44.			B D D A A A C A D A C C C B D C A B B C C A D C A D A C B A B A C C A D B A
		19	1 1 0 1 1 1 0 0 1 1 1 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 1 0 0 0 1 1 1 1 0 1 1 1 0 0 1 0
45.-55.			D D B B C B A C A A C B C D B D C C A C B C A B D A D B C B A C A B A A D A
		18	0 1 1 0 1 0 0 0 0 1 1 0 0 1 0 0 0 1 1 1 1 1 0 1 1 1 1 0 0 1 1 0 0 1 0 0 0
45.-55.			C D B D C C C B A D C B B C B B B C D A C A B B C A D B B B A C C B A D B C
		18	0 1 1 0 1 0 0 1 0 0 1 0 1 0 0 0 1 1 0 0 0 0 1 1 0 1 1 0 0 1 1 0 1 1 0 1 0
45.-55.			B D A C D A A B B D C C C D B C C C B C A B B D D D A C D A A A D A A B B
		18	1 1 0 0 0 1 0 1 0 0 1 1 0 1 0 1 0 1 0 0 0 0 1 1 1 0 1 1 0 0 1 0 0 1 0 1 1

A		3	27	29	40	44	32	23	14	28	49	3	3	2	1	20	19	1	5	56	6	6	26	24	8	18	48	7	45	1	4	71	34	52	11	37	18	3	41	
B		42	3	26	20	7	24	4	39	11	8	2	36	46	1	47	3	26	18	1	41	48	1	48	51	10	11	7	33	22	60	4	28	5	45	22	6	54	28	
C		7	0	4	15	27	14	37	25	8	7	80	38	25	29	6	37	56	59	27	34	23	58	10	3	10	2	12	4	31	3	8	9	21	9	7	34	6	12	
D		32	55	26	7	6	13	21	7	38	21	0	8	12	54	12	26	2	1	1	4	8	0	3	23	47	24	58	2	29	16	1	14	5	17	17	25	21	2	
NIC		1	0	0	3	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	2	2	1	0	2	3	2	2	1	2	
správně v %		49	65	31	47	84	38	25	46	45	58	94	45	54	64	24	44	31	69	66	40	56	68	56	60	55	56	68	53	34	71	84	33	25	N	44	29	64	33	